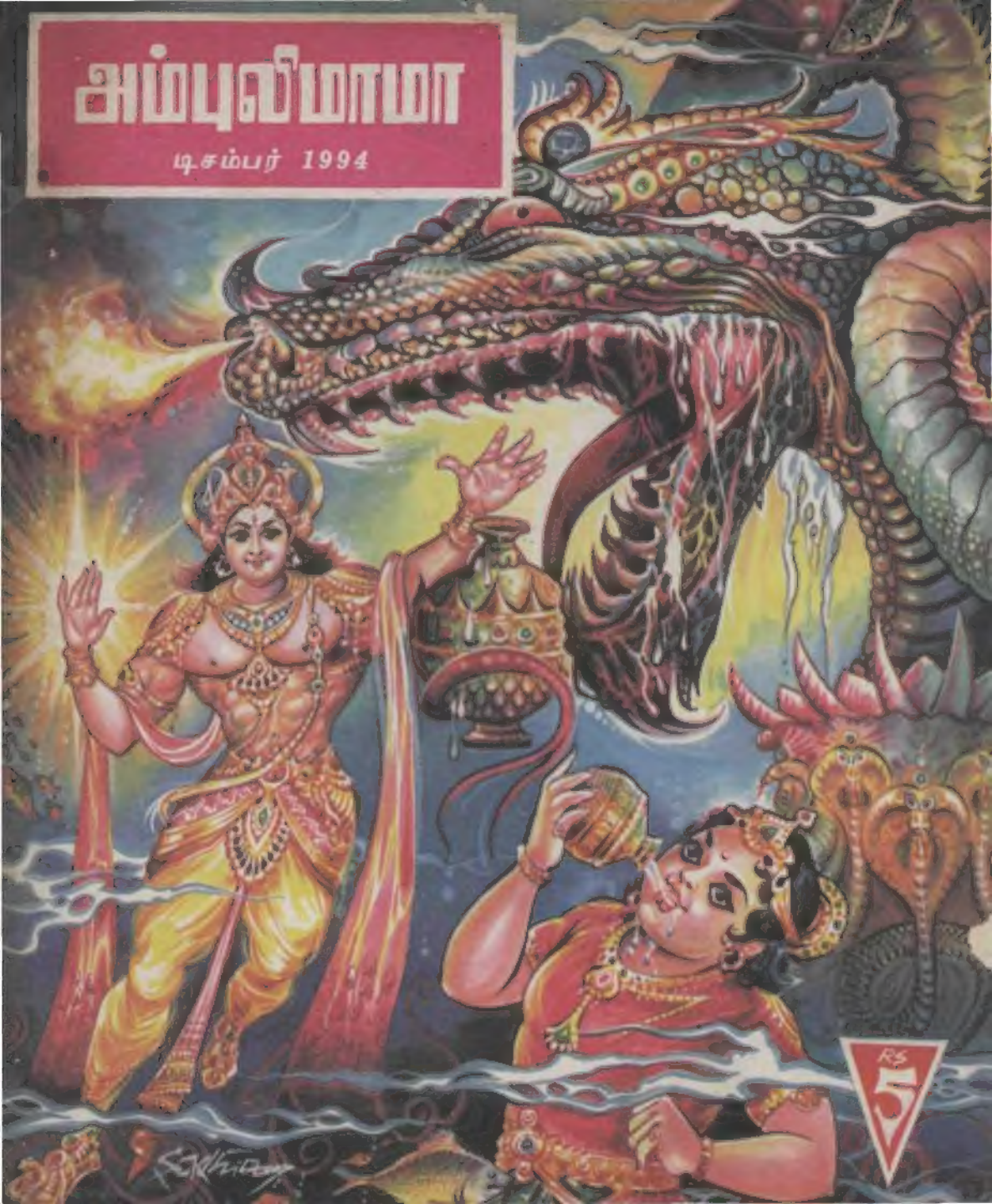

அம்புலிமாமா

டிசம்பர் 1994

RS
5

ஆயிடுத்து
கீல்லையா
ஸ்ஸாம்
குலைகீழாக?

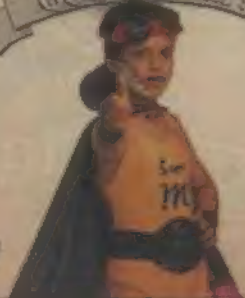
புதிய குஸ்தி சேம்பியன் குப்பர் எம்

பம்பாய், 1994 சனவரி
மேலே திசை "ஹா"
கைபிம் சம் குப்பர் கத்தி
கவலுக்கு பித்திரிசை" என்று
எழுதும் செஞ்சாறு செம்மான்
குப்பர் எம் திசைகளைக்கீழே
தன் கைபிம் என்னுள்
யை அழிப்பிடுகிற புதிய

குஸ்தி சேம்பியன் குலை குப்பர்
எம் செந்தியைத்த ஆனது
கத்தி ஒரு குப்பர் மிக் சேம்பர்
பெய்க்கை எடுத்த அதிசயம்
செய்க்கை எடுத்த எப்பிடான
குப்பர் எம் திசை கவலை
கிட்டியுமாத தன் கைபிம்
செம்மான் "பாம்பு அகலுக்கு

குப்பர் மிக் சேம்பர் குப்பர்
கத்தி குப்பர் கவலைப்பற்றி
முன்னுள் செலிவாத தெரிந்த
திருத்தம்... செட்டி குப்பர்
எம் செம்மான் "அடுத்ததலை
தான் தான் பகலிசை
அப்படி கைபிம் செட்டி
செலுக்கடன்".

சேலுக்கடன்!

குப்பர் கத்தி. குப்பர் கவை. குப்பர் மிக் பிஸ்கட்.

பார்பே

for the purpose of the present work.

1871

مجلس شورای اسلامی
تاریخ: ۱۳۵۷/۱۰/۲۵

2.1.10

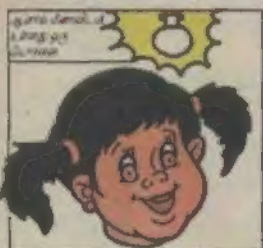

சென்னை, 15.05.2019

By order of the Board of Directors
Secretary

பெரிய கல்வெட்டுகள் கிடைக்காததால் இவ்வாறு கல்வெட்டுகள் கிடைக்காததால்

1900-1901

FROM THE OFFICE OF THE
DIRECTOR OF THE BUREAU OF
THE ARMY OF THE UNITED STATES

Handwritten text in Arabic script, likely from a manuscript.

தமிழ் தலைப்புகள்: ஆறு 200 கிராம் பானை புது சென்னை காவிரியம் - - தேக்கம் (புதுச்சேரி காவிரியம் உதான பகுதி) - - பானைகள் எங்களுக்கு அனுப்பவும் உங்கள் பெயர், இனத்திற்குப் பானை வற்றும் வரையில் பூர்த்தியாகவல்லாதது (தமிழ்) எடுத்துக்கொள்ளும் முக்கிய பானை பானைகள் கிடைக்க, தீர்மானம் எடுக்கவும். பெயர்: பானை - 400/25 IB&W/94/2

BAND-AID®

Funtest

ஒவ்வொரு பேன்ட்-ஸ்டீப்ஸ்-பன்ட்ஸ்
பேக்குடன் இரண்டு பன்ட்ஸ்
இலவசம்.

டாக்டர் குவேத்

சிம்பு

Учредитель

சாம்பலு

ரெக்ஸ்

முத்துங்கள் !

உங்கள் உயர்வுக்குகளைச் சேகரிக்க ஆரம்பியுங்கள் இப்போதே!

* தறுமணம்விகாண்ட ப்ளாஸ்டிக் க்ரேயான்கள்

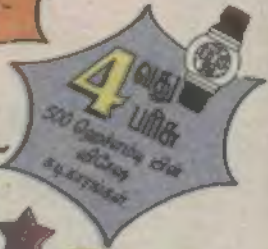
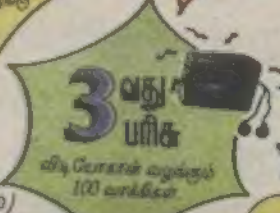
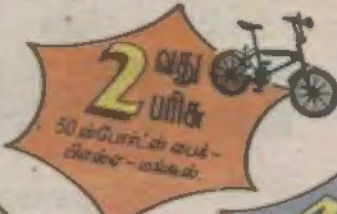
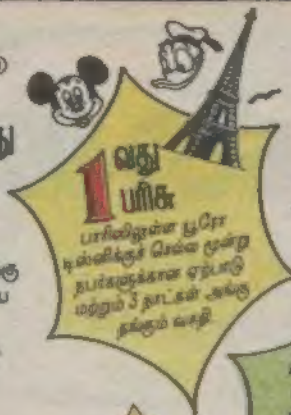
பிழைப்புகள் :

- [illegible]

பேன்ட்-எய்ட்®

ஃபன்ட்ஸ்மில் கண்டு
கொள்ளுங்கள்.

நீங்கள் செய்ய வேண்டியது
என்னவெனில் ஒரு ஸ்டிரிப்பிற்கு
வண்ணம் தீட்டி ஒரு சில எளிய
கேள்விகளுக்கு விடை
அளியுங்கள். மற்றும் உங்களுக்கு
சூரிய பரவசமுட்டும் பல்வேறு
பரிசுகளை வெல்லுங்கள்.

மேலும் 1000 ஆரம்ப ஊக்கப்பரிசுகள்
(இன்றே உங்கள் நுழைவுப் படிவத்தை அனுப்பவும்)

ஒரு
ஃபன்ட்ஸ்டிரிப்
செய்யவும்!

சரியான விடைகளை (✓) குறிக்கவும்

- ஒரு பேன்ட்-எய்ட் ஸ்டிரிப்பின் எண் என்ன?
☐ 19 கி.மீ. x 72 கி.மீ. ☐ 17 கி.மீ. x 70 கி.மீ. ☐ 21 கி.மீ. x 74 கி.மீ.
- ஜாக்கைன் & ஜாக்கைன் பேன்ட்-எய்ட் ஸ்டிரிப்பின் மட்டுமே நுழைவைகள் கிழிர் நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன.
☐ உண்மை ☐ உண்மையல்ல
- பேன்ட்-எய்ட் ஃபன்ட்ஸ்ட் பேக்கிங் எந்தவகை பேன்ட்-எய்ட் ஸ்டிரிப்பின் (அனைத்து வகை) உண்டான? ☐ 20 ☐ 15 ☐ 30
- பேன்ட்-எய்ட் பேட்-ன் மேலுள்ள ஆற்றல்வாய்ந்த மருத்தின் பெயர் என்ன?
☐ பேரிக் பவுட் ☐ பேன்லாக்ஸோனியம் குளோரைட் ☐ டிக்ஸ்ர் அபியாடிஸ்
- இந்தியாவில், பேன்ட்-எய்ட் ஸ்டிரிப்பின் எல்லாவும் வாகை டிக்ஸர் பரத்திரங்கள் தோன்றியுள்ளன?
☐ 4 ☐ 6 ☐ 2

பெயர்: _____
பிறந்த தேதி: _____ இடம்: _____
முகவரி: _____
பள்ளி: _____

உங்கள் கற்பனாக்கள்
கொண்டு இந்த
பேன்ட்-எய்ட் ஒரு
ஃபன்ட்ஸ்டிரிப்பாகச்
செய்யவும்.
நீங்கள் வண்ணம்
நீட்டலாம்,
வரைவலாம் அல்லது
அதன் மீது எழுதி ஒரு
ஃபன்ட்ஸ்டிரிப்-
பாக்கலாம்.

1. நுழைவுப் படிவம் திரு. பி. அனாபாசா, ஸாட்டரஸ்
2. பெற்றி பெற்றவர்கள் தாமதமும் அறிவிக்கப்படுகின்றன.
3. நடுவர்கள் முடியே இறுதியாகும்.
4. ஸாட்டர் ஸ்டிரிப்புகள் ஸாட்டரஸ் இறுதிடத்தை காத்த, இந்தத் தகவல் அல்லது காலம் 2 ஆம் உரிமையாளர் ஜாக்கைன் 5 ஜாக்கைன் தங்கியும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.
5. அனைத்து நுழைவுப் படிவங்கள் தாது நாள் முடியும் அனுப்ப வேண்டுகோளாகும். தி.பென்ட்-எய்ட் ஃபன்ட்ஸ்ட் ஃபன்ட்ஸ்ட் ஃபன்ட்ஸ் 1995, பி.பென்ட்-400 003.

மாங்கை

டிசம்பர் '94

- ★ ஸ்ரீமேதா தட்சிணாமூர்த்தி -ரமணி
- ★ கர்ப்பரட்சகாம்பிகை -மைதிலி சேஷாத்ரி
- ★ மலரும் முள்ளும் -செ. யோகநாதன்
- ★ விருந்தோம்பலின் சிகரம்
-பத்மா சுப்பிரமணியம்
- ★ சிநேக எல்லைகள் -வசந்தா
- ★ நாடக அரங்கம் -அன்புநெஞ்சன்
- ★ விவாகரத்து... காயமா மருந்தா?
- ஜெனியிபர்
- ★ இனிய இல்லறம் -இரு கூரான்
- ★ எங்கள் கேள்விகள் உங்கள் பதில்கள்
-வாசகர்கள்
- ★ காய்கறிகளும் ஆரோக்கியமும்
-ரேகா ஷெட்டி

ஆன்மிகப் புதிர் பரிசு ரூ.1000/-

கவிதைப் புதிர் பரிசு ரூ.500/-

மாங்கை மருத்துவ முகாம்,சமையல்-வீட்டுக்
குறிப்புகள், மற்றும் வித்தியாசமான பகுதிகளுடன்.

விலை ரூ.6/-

அம்புலிமாமா

நிறுவனர் : 'சக்கரபாணி'

நிர்வாக ஆசிரியர் : தா.கிரெட்டி

சிறுவர் வேலைக்கு முடிவு

தீபாவளி வந்து போயிற்று. இயற்கையின் சீற்றம், தொத்து நோய் பயங்கரம் என்றெல்லாம் இருந்தும் மக்கள் இப்பண்டிகையை வழக்கம் போல வாண வேடிக்கைகளுடன் கொண்டாடினார்கள்.

இந்த வாணம், பட்டாக, மத்தாப்புத் தயாரிப்பில் யார் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று எவ்வளவு பேர் நினைத்துப் பார்க்கிறார்கள்? இத்தொழிலில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் பதினைந்து வயதிற்கும் கீழான சிறுவர் சிறுமியர் என்பதை அறிவார்களா? சிவகாசி போன்ற பட்டாக தயாரிக்கும் இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் இந்த உண்மை விளங்கும்.

பட்டாக தயாரிப்பில் மட்டுமல்லாது சிறுவர் சிறுமியர் ஐமக்காளம், தோல் பொருட்கள், தீப்பெட்டி தயாரிப்பு, பீடித் தொழில் போன்றவற்றிலெல்லாம் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்கள். இதுபற்றி யாவரும் பலத்த ஆட்சேபம் தெரிவிக்கவே இப்போது அதிகாரிகளின் கவனம் இதன்பால் திரும்பியுள்ளது.

சிறுவர்களை வேலைக்கு அனுப்புவது ஒரு குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலையைப் பொறுத்தது. இவர்களுக்கு ஊதியமும் சேர்ந்து குடும்பத்தைக் காக்கிறது என்கிற நிலை உருவாகும் போது யாரைக் குறை கூறுவது?

இது சிறுவர் வேலை பற்றிய பிரச்சனை மட்டுமல்ல, மக்கள் பொருளாதார நிலை பற்றியதும் ஆகும். இதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என எதிர்பார்ப்போம்.

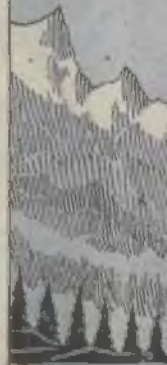
மதிமுகம் : 95

டி.செய்யர் 1994

புன்னகை : 6

தனிப்பிரதி : ரூ. 5.00

வருட சந்தா : ரூ. 60.00

*I shared my homework. And some maths.
Did some patterns. Shared my Mortons.*

MORTON
SWEETS

We enjoy our School
share. It has been
Delicious and
Creamy Milk,
Chocolate and
and Coconut
many other
Um m m

days...and Lunch Breaks more so
our Family's favourite for years and
yummy in so many
Glucose and Sugar.
Coconut Cookies,
Toffees, Lacto
delicious treats.
m m, Every bite a

with Mortons which we
years.
All with the goodness of

Eclairs, Supreme Chocolate
Mango King and so

Rose
Bonbons,

yummy delight.

*A lifetime of
real goodness*

**MORTON CONFECTIONERY &
MILK PRODUCTS FACTORY**

P.O. : Marhowrah 841 418, Dist. : Saran, Bihar

Caution Notice: and its wrappers are registered trade mark of Upper Ganges Sugar & Industries Ltd.
Any infringement of trade mark rights is liable to prosecution.

செய்திகளும் தகவல்களும் :

ஹெய்டியில் மக்களாட்சி

அக்டோபர் 15ந்தேதி ஹெய்டிக்கு மகிழ்ச்சி தரும் நாள். அந்நாளில் அந்நாட்டின் அன்பிற்குரிய தலைவர் ஜீன் பெர்ட்ரன்ட் அரிஸ்டைட் நாட்டின் தலைமைப் பதவியை ஏற்கத் தம் அயல்நாட்டு வாசத்திலிருந்து ஹெய்டிக்குத் திரும்பி வந்தார். இராணுவ ஆட்சி முறையிலிருந்து மக்களாட்சி முறைக்குக் கொண்டு வர 1991 லிருந்து முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இராணுவ ஆட்சித் தலைவர் லெப்டினன்ட் ஜெனரல் ராவோல் செட்ரஸை அமெரிக்கா நெருக்கி நிர்ப்பந்தித்தது. அமெரிக்காவின் முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜிம்மி கார்டர் மூன்று

ஆண்டு காலமாக இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

முதன் முதலில் 1990ல் நடந்த தேர்தலில் ஜனநாயக முறையில் அரிஸ்டைட் நாட்டின் தலைவராகத் தோந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆனால் ஏழு மாதங்களுக்குப் பின் பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார்.

ஐநாறு வருடங்களுக்கு முன் கொலம்பஸ் 1492ல் அமெரிக்காவைக் கண்டு பிடித்த ஆண்டிலேயே ஹெய்டியையும் கண்டுபிடித்தார். அதற்கு அவர் ஹிஸ்பனோலா எனப் பெயரிட்டார். இதற்கு சிறிய ஸ்பெயின் என்று பொருளாம். ஆனால் அத்தீவுவாசிகளான சிவப்பிந்தியர்கள் அதற்கு ஹெய்டி என்று பெயரிட்டனர். இன்று இத்தீவின் மேற்குப் பகுதிக்கு ஹெய்டி என்றும் கிழக்குப் பகுதிக்கு டொமினிகன் ரிப்ளிக் என்றும் பெயர்.

அழகான இந்தத் தீவில் ஸ்பெயினிலிருந்து மக்கள் வந்து குடியேறினர். இவர்கள் அத்தீவிலிருந்த சிவப்பிந்தியர்களை அடக்கினர். 17வது நூற்றாண்டில் இது பிரஞ்சுக்காரர் வசமாகி செழிப்புடன் விளங்கியது. 18ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நடந்த பிரெஞ்சு புரட்சியின் போது பல பிரெஞ்சுக் குடியேற்ற நாடுகளும் சுதந்திரமடைய முயன்றன. 1804 ஜனவரி 15ல் ஹெய்டி தன்னைச் சுதந்திர நாடெனப் பிரகடனம் செய்தது. 1915ல் இந்நாடு அமெரிக்காவின் ஆட்சியின் கீழ் வந்து இருபது ஆண்டுகள் அதன் ஆட்சியில் இருந்தது. அதன் பின் பல கலகங்கள் ஏற்பட்டு 1957ல் டாக்டர் பிராங்கோயஸ் துவாலியர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார். அவர் இறந்தபின் அவரது மகன் ஜீன் க்ளாட் துவாலியர் ஆட்சிக்கு வந்தார். 1986ல் அவர் நாட்டை விட்டுப் போக வேண்டியதாயிற்று. ஜனநாயக ஆட்சியை அளிப்பதாக வாக்குறுதி அளித்த இராணுவத் தலைவர்

லெப்டினன்ட் ஜெனரல் நான்சி அதைக் காக்காததால் 1988ல் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். ஆறு மாத புரட்சிக்குப்பின் அவர் மீண்டும் பதவியைக் கைப் பற்றினார். பெயரளவில் ஜனநாயக முறை இருந்தது. ஆனால் அதிகாரம் முழுவதும் ராணுவத்திடம்தான்.

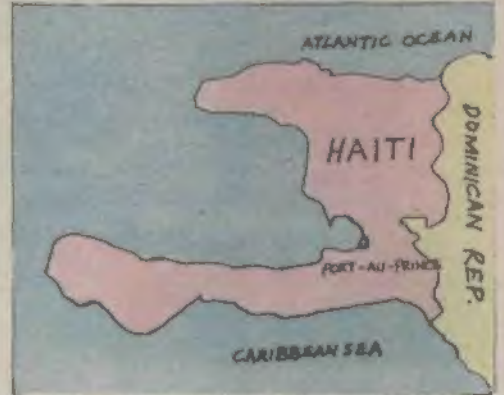
ஜீன் பெர்ட்ரீண்ட் அரிஸ்டைட் ஒரு ஏழை விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இளம் வயதில் தந்தையை இழந்து தாயுடன் தலைநகர் போர்ட் ஆப் பிரின்ஸிற்கு வந்து கத்தோலிக்கப் பள்ளியில் கல்வி பயின்றார். அதனால் ஏழை எளியவர்களின் கஷ்டநஷ்டங்கள் அவருக்கு நன்கு தெரிய வந்தது. 1988ல் அவர் மதப் பிரசாரகராகி ஏழைகளிடையே வாழ்ந்தார். மக்களிடையே அவருக்கு மதிப்பும் கௌரவமும் ஏற்பட்டது. மக்கள் அவரோடு சேர்ந்து துவாலியர் குடும்ப ஆட்சியை எதிர்த்தனர். இந்த ஆட்சியை முதலில் எதிர்த்த தலைவர் அரிஸ்டைட்.

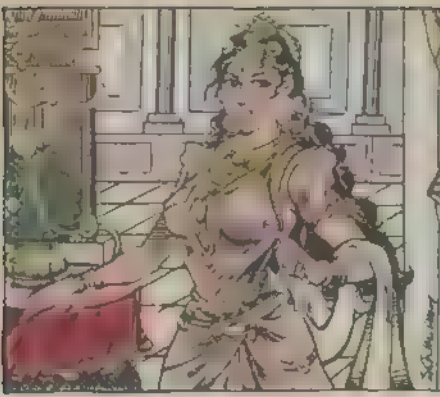
துவாலியர் 1989ல் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட பிறகு அரிஸ்டைட் ஜனநாயக ஆட்சியைக் கொண்டுவரப் பாடுபட்டார். ஆனால் அவரது அபிசாங்க எதிர்ப்பை சர்ச் நிர்வாகம் கண்டித்தது. 1990ல் தேர்தல் நடக்கும் என அறிவித்தபோது அது ஒழுங்காக நடக்காது என எண்ணி அரிஸ்டைட் முதலில் அதை பகிஷ்கரிக்க நினைத்தார். ஆனால் அதில் போட்டியிட்டுப் பெரும்பான்மை பலம் பெற்றார்.

அதிபர் அரிஸ்டைட் இடதுசாரி என்பது நாடறிந்தது. அதனால் அவரது கொள்கைகளும் திட்டங்களும் அமெரிக்காவுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் சிலர் சதி செய்து 1991ல் அவரைப் பதவியிலிருந்து விரட்டினார்கள். இதன் பின் இராணுவ ஆட்சி ஏற்பட்டது. அப்போது முதல் ஜனநாயக ஆட்சியைக் கொண்டு வர அமெரிக்கா முயன்று இராணுவத் தலைவர்களை நயத்தாலும் பயத்தாலும் நெருக்கியது.

அமெரிக்க அதிபர் பில் கிளின்டன் செப்டம்பர் 15 வரை ஹைய்டி ராணுவத் தலைவர்களுக்கு கெடு வைத்தார். ஹைய்டியை ஆக்கிரமிக்கப் போவதாக எச்சரித்தார். அமெரிக்காவில் தஞ்சம் புகுந்த அரிஸ்டைட் க்ளின்டனுக்குத் தன் ஆதரவைத் தெரிவித்தார். ஹைய்டியுடன் நடந்த பேச்சு வார்த்தைகள் பயனளிக்கவில்லை. செப்டம்பர் 19ல் அமெரிக்கப் படை ஹைட்டியில் இறங்கவே அதிர்வு மக்கள் பயந்து நாட்டை விட்டு ஓடலாயினர். ஜெனரல் செட்ரஸ் தன் ஆட்சி அட்டோழியங்களுக்கு நீதி விசாரணைக்கு உட்படுவதாகக் கூறிப் பதவி விலகச் சம்மதித்தார்.

அரிஸ்டைட் ஹைட்டி திரும்பி வந்தார். அவருக்கு 21 குண்டு மரியாதை செலுத்தப்பட்டது. அமைதிக்காகப் பாடுபட்ட அமெரிக்காவுக்கு ஹைட்டி நன்றி செலுத்துவதாக அரிஸ்டைட் கூறினார்.

அகந்தை அழிந்தது!

மரகதபுரியின் இளவரசி ரத்தினாங்கி - அவள மிகவும் அழகானவள் என்றாலும் காவம் மிக்கவள் பல கண்களிலும் சிறந்த விளங்குதலாகத் திகர் யா நம்புகை என்ற எண்ணி வந்தாள்.

அவளது அகவகாச துணம் அவளது தந்தைக்குக் கவசையைய அளித்தது மன்னன் தன் மகனிடம் காவம் கொண்டு துள்ளித் தள்ளிச் சுற்றிய அவளது காவம் குறையவில்லை மேலும் அதிகரிக்கலாயிற்று.

இந்த நிலையில் வீரபுர மன்னன் வீரகேசன் மரகதபுரி மன்னனுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினான் அதில் தான் ரத்தினாங்கியை மணக்க விருப்பவதாகவும் உடனே முகாத்ததுதைக் கற்றது அனுப்ப வேண்டிய என்றும் அவன் எழுதி இருந்தான்.

வீரகேசன் பலமிக்கவன். அவன் எழுதியபடி நடக்காவிட்டால் தன் நாட்

மீது படை எடுத்து வருவான் என மரகதபுரி மன்னன் பயத்தான் அதைத் தன் மகளிடம் கூறி "நீ வீரகேசனை மணந்து கொள்" எனச் சொன்னான்.

ஆனால் ரத்தினாங்கியா "முடியாது வீரகேசனுக்கு என்ன அவளவு காவம்! நான் என்னை மணக்கப் போகிறவனாய் பார்க்க வேண்டாமா? அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்ற தெரிந்த கொள்ள வேண்டாமா? யாரோ பயமுறுத்துகிறார் என்பதற்காக அவ்வாறு நான் மணக்க முடியாது" என்ற பதிலைக் கூறி விட்டாள்.

மரகதபுரி மன்னனுக்கு என்ன செய்வதென்ற தோன்றவில்லை அச்சமயத்தில் வித்தியாநாதர் என்ற மகான் அவனது ஆரண்மனைக்கு வந்தார் அவரது குருகுலத்தில் பல அரசகுமாரர்கள் கல்வி கற்றவர்கள்

னைப் பிடித்திருக்கலாம் ஆனால் எனக்கு அவரைப் பிடிக்கவில்லை” என்றாள் வித்தியாநாதரும் “பெண்ணே! அவசரப்பட்டு முடிவுக்கு வராதி நான் ஒரு வழி சொல்கிறேன் நீ என் ஆசிரமத்திற்கு வா! அங்கு வீரசேனனையும் வரச் சொல்கிறேன் நீ அவனைப் பார்த்து அவன் நடவடிக்கைகளைக் கண்டு விட்டு ஒரு முடிவுக்கு வா! அவன் கர்வமிக்கவன் என நீ நினைத்தால் அவனை மட்டந்தட்டி இவியும் பெண்களைத் துச்சமாக நினைக்காதி என்ற அவனுக்கு அறிவுறுத்து” என்றார்.

ரத்தினாங்கியும் அவர் கூறியதை ஏற்றுத் தன் தோழி சரஸாவுடன் வித்தியாநாதரின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றாள் வித்தியாநாதரும் வீரசேனனை உடனே தன் ஆசிரமத்திற்கு வரும்படித் தகவல் அனுப்பவே அவனும் மறுநாளே வந்து, சேர்ந்தான்.

வித்தியாநாதர் கூறி இருந்தபடி ரத்தினாங்கி சரஸாவை அரங்குமாரி போல் அழகுபடுத்தி ஆடைகளை அணிவித்து விட்டுத் தான் அவளது தோழி போல எளிய தோற்றத்தில் இருந்தாள் வீரசேனை வந்து அவர்களைப் பார்த்தபோது, அரங்குமாரி போல ஆடைகளை அணிந்திருந்த சரஸாவையே ரத்தினாங்கி என்று நினைத்து விட்டான்.

அவன் அவளிடம் “நான் இப்

அவளிடம் மாகதுரி மன்னன் தன் வீரச்சினையைக் கூறிவ அவரும் “சுவைவப்படாதி இதை நான் தீர்க்க வைக்கிறேன்” என்றார்

அவர் ரத்தினாங்கியைக் கண்டு “பெண்ணே! நானது நாட்களுக்கு முன் நான் வீரசேனனுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன் அவனுக்கு கர்வம் கொஞ்சமும் இல்லை அவன் உன் அறிவாற்றலையும் அழகையும் கேள்விப்பட்டு உன்னை மணக்க விரும்பி முறைப்படி உன் தந்தைக்குக் கடிதம் எழுதியதாக என்னிடம் கூறினான் உன்னைப் பெரிதும் மதிக்கிறான் எனவே நீ இந்த அரிய வாய்ப்பை இழந்து விடாதி” என்றார்.

ரத்தினாங்கியும் “அவருக்கு என்

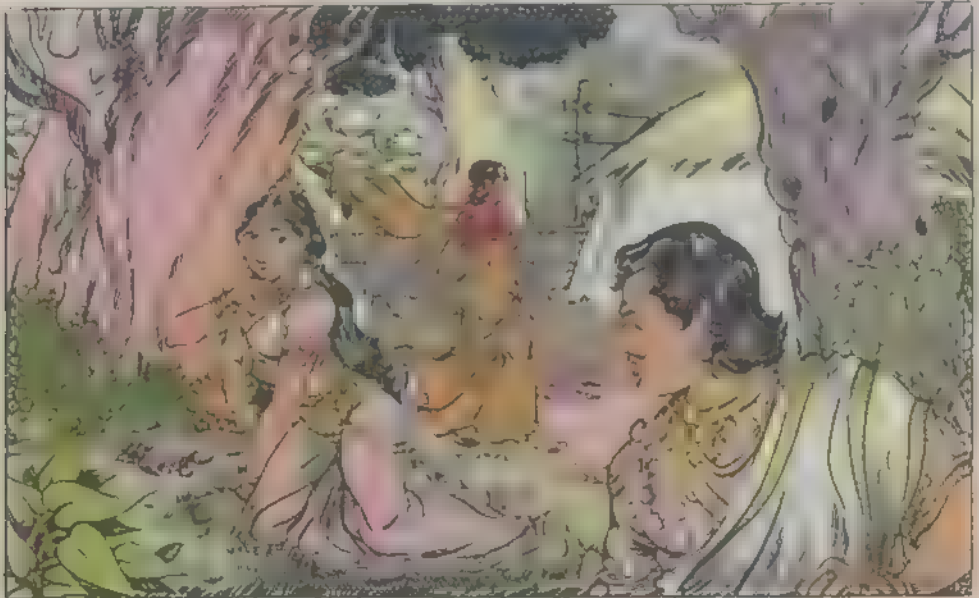
போதுதான் முதல் தடவையாக உன்னைப் பார்க்கிறேன் நீதான் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறாய்! நீயும் வெட்கப்படாமல் என்னைப் பார் என்னை உனக்குப் பிடி துதிநந்தால் நான் உன்னை மணந்து கொள்கிறேன் பிடிக்காவிட்டால் இந்தத் திருமணம் சீவனடாம என்று உன் தருணத்துக்குத் தெரிவித்து விடுகிறேன்" என்றான்.

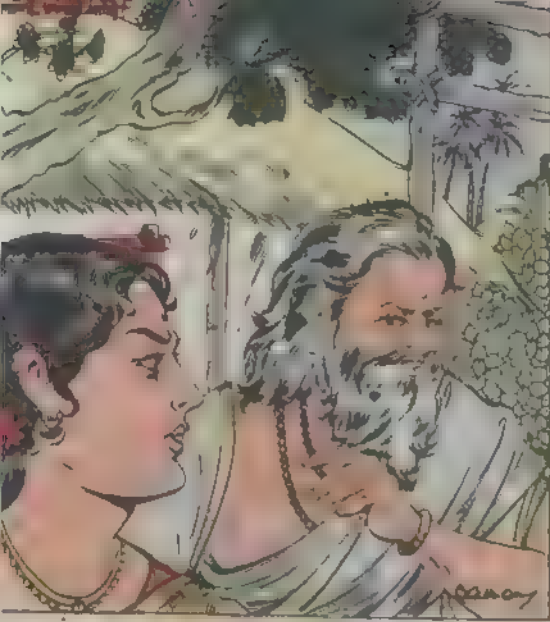
அவளருகே தோடியாக இருந்த ரகுநாங்கி தன்னை வீரசேனை ஏறெடுத்துக் கூடப் பார்க்கவில்லையென்று ஏங்கினாள் அவளது செவ்வாயை மூடித் தவிர்த்துச் செல்ல வேண்டியேன் அழைக்கக் கூடக் கூண்ட கொள்ளவில்லை சாவா வுடன் அனைப் பேசிக் கொண்டே

இருந்தான்.

வேகவேகமாக வந்த ரகுநாங்கியை வித்தியாநாதர் கண்டார் அவர் "எங்கே போகிறாய்? வீரசேனைப் பார்க்கவில்லையா?" என்று கேட்டார் அவளும் "அந்த வீரசேனர் சரஸ்வதை அரசகுமாரி என நினைத்து அவளுடையே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். என்னைப் பார்க்கக் கூட இல்லை" என்றாள்.

வித்தியாநாதரும் "ஆமாம்! இப்போது சரஸ்வதைப் பார்க்குதல் உன்னை விட அழகாகத்தான் தென்படுகிறாள்" என்றார் ரகுநாங்கியும் "அதற்குக் காரணம் என்ன விரிவாய்ந்த ஆடைகளும் நலக்களமும்" என்றாள். அப்போது அவர் "ஓ! அழகு என்பது ஆடை அபரணங்

களைப் பொறுத்ததான் இருக்கிறதா? அப்படியானால் சிலர் தான் தான் அழகு என ஏன நினைக்கிறார்கள் என்ற எனக்குப் புரியவில்லை" என்றார்.

ரத்தினாங்கியும் "அழகை மேலும் அழகாக்க அரச குடும்பத்தினரால் தான் முடியும் அரச குடும்பத்தில் பிறக்க அதிஷ்டம் இருக்க வேண்டும். அது எல்லா நகதம் கிடைத்து விடாது" என்றாள் இது கேட்டு வித்தியாநாதர் பலமாகச் சிரித்து "வீரேசனை இப்போது சரஸ்வதை மணந்து கொண்டால் என்னவாகி விடும்? அவள் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள் என்றதானே ஆகும்?" என்றார்.

அது கேட்டு ரத்தினாங்கி "ஆமாம் நான் தவறு செய்து விட்டேன் இப்போதே தீபாய் வீரேசனரிடம் உணவையைக் கூறி விடுகிறேன்" என்று துடித்தாள் வித்தியாநாதர் "வேண்டாம் நீ அப்படிச் செய்தால் வீரேசனனுக்கு கோபம்தான் வரும் எனவே நீ வாய் திறக்காதே நான் எல்லா வற்றையும் சாஸரிக்கிறேன்" என்று கூறி அவளை அழைத்துக் கொண்டுவீரேசனனும் சரஸ்வதியும் இருவரும் இடத்திற்குச் சென்றார்.

அப்போது வீரேசனன் சரஸ்வதியிடம் "ராஜகுமாரி நான் இவ்வளவு தீரமாகப் தீரிக் கொண்டே இருக்கிறேன் நீ ஒரு வார்த்தை கூடப் பதில் கூறவில்லையே" என்றான். அப்போது வித்தியாநாதர் குறுக்கிட்டு "அவள் ராஜகுமாரியாக இருக்கிறதால் பதில் சொல்லி இந்நபரின் அவள் ரத்தினாங்கியின் தோழி சரஸ்வதி. என்னநிகில் இந்நபரின் தான் அரசகுமாரி ரத்தினாங்கி" என்றார்.

வீரேசனை திடுக்கிட்டு ரத்தினாங்கியைப் பார்த்தான். அவள் நாணித் தலை குனிந்து நின்றாள் வீரேசனனோ "இதென்ன நாடகம்?" என்று உறுமினான் வித்தியாநாதர் "நாடகமும் இல்லை ஒன்று மில்லை சரஸ்வதி அரசகுமாரியின் ஆடைகளையும் நகைகளையும் ஒரு முறையாவது அணிந்து பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படட்டுக்

கொண்டிருந்தாள். அது அரண்மனையில் இருக்கும் போது நடக்க முடியாது எனவே இங்கே வந்ததும் அவள தன் ஆசையை ரத்தினாங்கியிடம் தெரிவித்தாள். ரத்தினாங்கியும் அவள விரும்பத்தை நிறைவேற்றுவாள் சாஸா இந்த விஷயத்தில் இந்தப்போது நீ வந்து அவளை அச்சுமாரி எனத் தவறுதலாக எண்ணிப் பேசிக் கொண்டிருந்தாய் ரத்தினாங்கியே நீ இங்கே வரப் போவது கூடத் தெரியாத" என்றாள்.

வீரேசனாரும் "என் தவறான அபிப்பிராயத்தைக் கூறுக்காட்டி இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது" என்று சலித்துக் கொண்டே கூறினான். அவரும் "நீ சொல்வதா சரியே அல்லாத்தான் ரத்தினாங்கி சட்டென

எழுந்தோடி வந்து என்னிடம் விஷயத்தைக் கூறினாள். சரஸாவோ என்ன செய்வதெனத் தெரியாமல் திசுமுக்காடிக் கொண்டிருக்கிறாள். உன்னால் இவர்களிடையா உணர்வாயான அச்சுமாரி எனக் கண்டு கொள்ளக் கூட முடியவில்லை. நீ புற அழிவைக் கண்டு அவசரப்படப் பயங்கர விட்டாய் இந்த யாண்டக் குறை கூறுவாது?" என்று கேட்டார்.

வீரேசனாருக்குத் தன் தவறு புரிந்தது அவன் மெதுவாக ரத்தினாங்கியை அணுகி "நான் என்னை மிஞ்சியவன் யாருடைய இல்லை என்ற காவாட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் அதனால் உன் விருப்பத்தைக் கூட அறிந்து கொள்ள முயலாமல்

உன்னை மணக்கப் போவதாக உன் தந்தைக்குக் கடிதம் எழுதினேன் என்னை மன்னித்து விடு நான் உனக்கு ஏற்றவனல்ல இதை உன் தந்தைக்கும் தெரிவிக்கிறேன்" என்றான்.

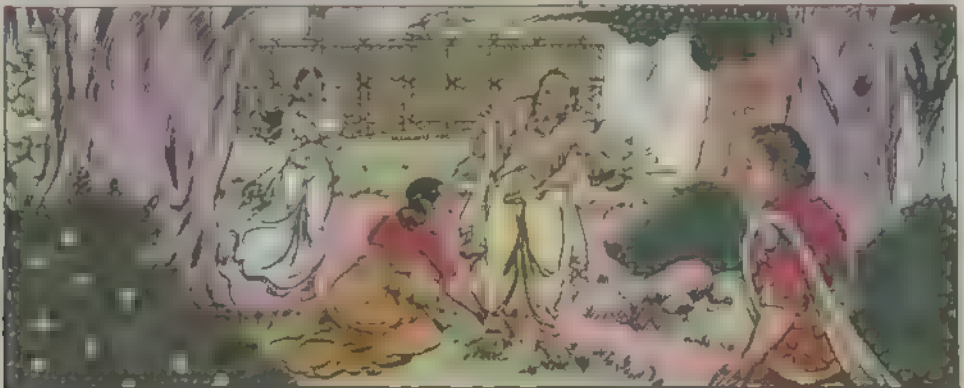
ரத்தினாங்கியும் "அது தான் சரி என்னைவிட அழகான சாஸா இந்நக்கும் போது நானும் உங்களுக்கு ஏற்றவள அல்ல" என்றாள் வீரசிம்ம ஹம் "ஒரு தோழிக்கு உன் ஆடைகளையும் நண்க்களையும் அணிவித்து நீ அவள் பக்கம் தோழியாக நின்றாயி" இதைப் பார்த்த தோககம் யார்க்கு வாடி? இவ்வளவு உயரிய குணம் படைத்த உனக்கு நான் ஏற்றவனல்ல" என்று கூறினான்.

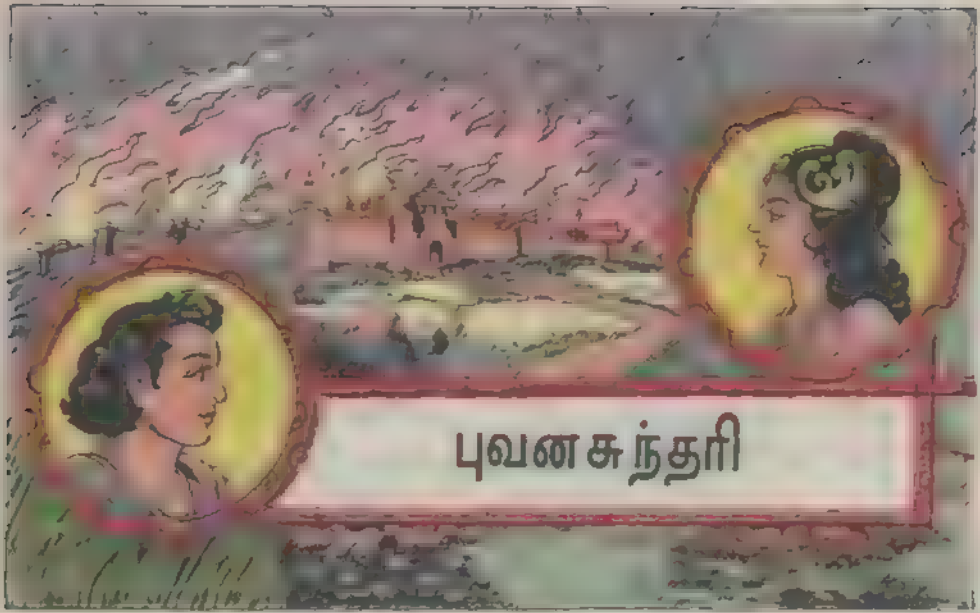
ரத்தினாங்கி எதோ சொல்லப் போன போது வித்தியாநாதர் துருக்கித் "நீங்கள் இருவரும் ஒரவனா யொருவர் நனகு புரிந்து கொண்டீர்கள் இனி உங்கள் அண்ணனை கங்குலச் செல்லுங்கள் இனி உங்கள் தாயை நனகு புரிந்து கொண்டீர்கள்

பொறுப்பு" என்றார்.

வீரசேனன் வித்தியாநாதரை வணங்கி விடை பெற்றுக் கொண்டு தன் நாட்டிற்குச் சென்றான் ரத்தினாங்கியோ "அவர் எளிமையையும் பணியையும் விரும்புகிறார் போலத் தெரிகிறது" என்றாள் வித்தியாநாதரும் "ஆம் வீரசேனன் உன் பணியையும் அழகையும் தான் போற்றினான் இதே குணம் உன்னிடம் நிர்ந்தாமாக இருந்த விட்டால் பிரச்சனை தீர்த்து சாஸாவைப் பற்றி யோசிக்காத்த அவள் உங்கள் நாட்டு சேனாதிபதியின் மகனை விருமபுவது எனக்குத் தெரியும் இப்போது கர்வம் என்னையும் வீரசேனனையும் விட்டொழிந்தது இதற்காகத்தான் உங்கள் இருவரையும் இங்கு வாச் செய்தேன்" என்றார்.

ரத்தினாங்கி அவரது கால்களில் விழுந்து வணங்கினாள் அன்று முதல் அவள் பணிவுக்கு முன் மாதிரியாக விளங்கினாள் அவ்வாறும் வீரசேனன் சுகம் கருவியை நடந்ததைக் கூறவும் வேண்டுமா?

2

(டிராய் மனைஸ் வாத்தனாகு மோகன் என்ற ஆன் குழந்தை பிறத்த அக குழந்தையால் தாட்டிற் கொடு வினையும் என்றறித அமணனை அககுழந்தையைக் கொன்று விடுமபடித் தன் மாடு மனைப்பவனிடம் கொடுத்தான் அவனோ அககுழந்தையைக் கொல்வாமல் அதனை வளர்த்து வந்தான் ஒருமுறை முன்று தேவதைகள் யார் மிக அழகானவள் என்று மோகனிடம் கொட அவன் காமினி என்ற தேவதையே மிக அழகானவள் என்று தீர்ப்புக் கூறினான். அதன் பிறகு)

வர்த்தனன் மோகனைக் கொல்ல உத்திரவு கொடுத்த பிறகு அவனது நினைவு நாளை டிராய் நகரில் ஆண்டு தோறும் கொண்டாடி வந்தான். மோகன் காமினியை அழகி எனத் தேர்ந்தெடுத்த சில நாட்களுக்குப் பின் அந்த ஆண்டு நினைவு நாள் வந்தது. ஈடா மலையில் அதற்கான போட்டிகள் ஆரம்பமாயின.

அப்போட்டி களில் யார் வேண்டு

மானாலும் கவந்து கொள்ளலாம் என மன்னன் வர்த்தனன் அறிவித்தான் அதில் காளைகளை அடக்கும் போட்டியும் ஒன்று அதற்கான காளைகள் இரண்டைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு வருமாறு தன் மாடுகளை மேய்ப்பவனுக்கு மன்னன் கட்டளை இட்டான்.

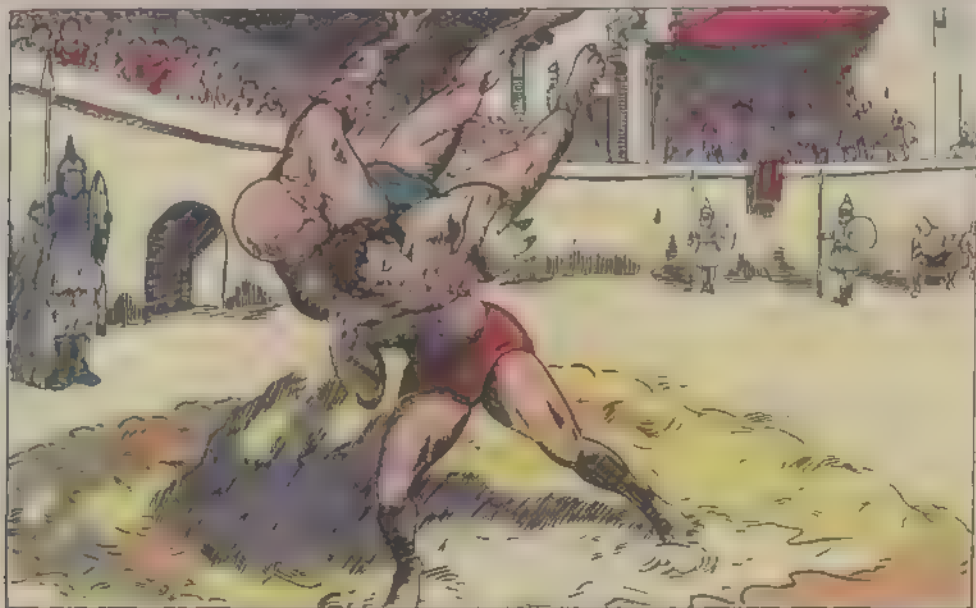
மோகன் அது வரை அம்மாதிரிப் போட்டிகளைக் கண்டதில்லை. அத

ஸ்டீல் தூண்டிய நகருக்குப் போய்
போட்டிகளைப் பார்க்க வேண்டும்
என்ப நிடி வாதம் பிடித்தான். அது
கண்ட பாதம் மேயப்பவன் பயந்து
போனான் தான் மண்ணின் தழை
கையாக கொல்லாமல் வளத்து
வாழ்மாக்கியவர் வெளிப்படத்
தான் என்னென்ன விளைவுகள்
விளையுமோ என அவன் அஞ்சி
னான்.

அவன் மேற்கூறுக்குப் பலவாறு
கூறி அவன் டீராய் நகருக்குப் போகக்
கூடத் என்று சொல்லிப் பார்த்தான்.
ஆனால் மேற்கூறோ பிடி வாதமாகத்
தான். அந்த டீராகத்தான் வேண்டும்
என்று கூறவே பாதம் மேயப்பவன்
அவனைத் தணிசிய அறையாவி நாயா
மல் டீராகத்தான் காணும் சென்றான்.

டீராய் நகரில் அந்த நினைவு
நாளில் பலவிதமான போட்டிகள்
நடக்க ஏற்பாடாக் இருந்தன. அவர
நல் மறப்போதம் ஒன்று வாதனை
மண்ணின் சிமயாசனத்துல் அபித்தி
நக்க அவன் முன் அபிப்பாடி
நடக்கம் அதில் பல மறப்போர்
கள் கலந்து கொள்வார்கள். அதில்
வெற்றியைப் பெற்றவனுக்கு 'மதும'
அளித்து கௌரவிகரிப்பார்.

மேற்கூண் அபிப்போட்டியில் கலந்து
கொள்ளத் தயாரானான் அவனது
வளர்ப்புத் தந்தையான மாடு மேய்ப்பா
வன் தந்தும் கேட்கவில்லை. அப
போட்டியில் கலந்து கொண்ட
மேற்கூண் எல்லா வீரர்களையும் தோற்
கடித்துப் பரிசாக மதும பெற்றான்.
அதன்பின் ஓட்டப் பந்தயத்தில்

கலந்து கொண்டு அதிலும் எல்லோருக்கும் முன்னதாக வந்து மகுடம் பெற்றான் அடுத்தடுத்து மோகன் இரு மகுடங்களை அடைந்தது வர்த்தனனின் புதலவர்களின் கண்களை உறுத்தியது.

யாரோ ஒருவன் எல்லாப் பரிகளையும் தட்டிச் செல்கிறானே என்று ஆத்திரப்பட்டு அவர்கள் மோகனைத் தம்மோடு குஸ்தி போட அழைத்தனர். மோகன் அச்சவாடை ஏற்று அவர்களைோடு குஸ்தி போட்டு எல்லோரையும் தோற்கடித்து மேலும் ஒரு மகுடம் பெற்றான்.

இதைக் கண்ட அரசகுமாரர்கள் கோபம் கொண்டு மோகனைக் கொன்றுவிடத் தீர்மானத்தார்கள். மோகன் துபரி ஓடி விடாமல் இருக்க

இருவர் காவலாகவும் இருந்தார்கள். அவர்கள் வீரசிம்மன், அரிபயங்கரன் என்ற இருவர் இவர்களில் அரிபயங்கரன் என்பவன் மோகனின் கூடப் பிறந்த சகோதரன்தான் இருவரும் ஒரு தாய் வயிற்று பிள்ளைகள் ஆனால் அதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

விவகாரம் முற்றியது கண்டு மாடுமேய்ப்பவன் ஓடிப் போய் மன்னனிடம் "அரசே! என்னைக் காப்பாற்றுவர்கள் இந்த மோகன் உங்களுடைய மகனே" என உணமையைக் கூறி விட்டான் மன்னனும் தன் மகன் இறந்து விடாமல் உயிருடன் இருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தான் அவன் மாடுமேய்ப்பவனைக் கோபித்துக் கொள்ளவும் இல்லை

தன் மகன் உயிரோடு இருக்கிறானே என்று, எண்ணி அவன் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்ந்தான் தன் மகன் தன்னிடம் வந்த சோந்தகற்காக அவன் பெரிய விருந்தும் அளித்தான்.

ஆனால் மோகனைப் பற்றி பூசாரிகள் எச்சரித்தும் மன்னன் சற்றும் சட்டை செய்யாமல் "இவ்வளவு அதிக சாமாதியசாலியான் என மகனை இழக்கத் தயாராக இல்லை" என்று கூறிவிட்டான் மோகன் மற்ற அரச குடும்பங்களோடு அண்ணமனையில் வளர்ந்த வாலானை அவனது சகோதரர்களுக்கெல்லாம் திருடணமாகி அவர்கள் தம் மனைவியருடன் வாழ்ந்து வந்தனர்.

அவர்கள் மோகனிடம் "நீ மன்ன

செய்து கொள்ளவில்லையா?" என்று கேட்டனர் மோகன் கிழும் காமினி தேவதையைப் பூசித்து வந்தான் அவன் அவர்களிடம் "என் தேவதை எனக்கு ஏற்ற மனைவியை அளிப்பான் நான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை" என்று கூறினான் அவனுக்கு புவனசுந்தரி ஸபார்ட்டாவில் இருப்பது தெரியும் அதனால் எக்காபணத்தைக் கூறி ஸபார்ட்டாவுக்குப் போவது என அவன் யோசிக்கலானான்.

வர்த்தனனின் தங்கை சுலோசனா அவளை கிரேக்கர்கள் கவர்ந்து, சென்றனர் இது பற்றி யோசிக்க வர்த்தனன் சபையை கூட்டினான். போரா, பேச்சு வார்த்தையா என அதில் விவாதிக்கப்பட்டு முடிவில் சமாதானமாகப் பேசிப் பார்ப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. டாய் நகர தூதர்கள் கிரீஸிற்குப் போய் சுலோசனாவைத் தம்மிடம் ஒப்படைக்கும் படி கிரேக்கர்கள் ஆனால் கிரேக்கர்கள் அதற்கு மறுக்கவே பேச்சு வார்த்தை முறிந்தது.

இதனால் வர்த்தனன் மீண்டும சபையைக் கூட்டி அதில் கிரேக்கர்களுடன் பேசும் முடிவு செய்யப்பட்டது மோகன் கிரேக்கர் மீது படைஎடுத்துச் செல்ல தான் தனவரை தயவுசெய்தாக கூறி "சுலோசனாவை மீட்டு வராவிட்டால் அவளைப் போன்ற மற்றொரு அழகியையாவது அங்கு நந்து கவர்ந்து

வருவேன்" என்று கூறினான்

இச்சமயத்தில் புவனசுந்தரியின் கணவனான பிரதாபன் ஸ்பார்ட்டாவிலிருந்து ட்ராய் நகருக்கு வந்தான். தீமரெனப் பெரியம்மை நோய் ஸ்பார்ட்டாவில் பரவியதே அதற்குக் காரணம் ட்ராய் நகரிலுள்ள சில தேவதைகளுக்குப் பலி கொடுத்து, பூசை செய்தால் பெரியம்மை போய் விடும் என ஸ்பார்ட்டாவில் சிலர் கூறியது கேட்டு பிரதாபன் அங்கு வந்தான்.

மோகன் பிரதாபனுக்கு மரியாதை காட்டி அவனுடன் நட்புறவாடினான். அவன் ஸ்பார்ட்டாவுக்கு வந்து அங்குள்ள தேவதைகளை தரிசிக்க விரும்புவதாகக் கூறவே, அது கேட்டு பிரதாபன் மகிழ்ந்து போனான்.

மோகனோடு கிரீஸிற்குச் செல்வ படைகள் தயாராகின. மோகன் கிளம்பும் போது பிரதாபன் உடன் சென்றான அவர்கள் சில நாட்களில் ஸ்பார்ட்டா நகரை அடைந்தார்கள். மோகன் புவனசுந்தரிக்காகக் கொண்டு வந்த பல பரிசுகளை அவளிடம் அளித்தான் புவனசுந்தரி போன்ற அழகி உலகில் வேறெவரும் இல்லை என மோகனுக்குத் தெரிந்தது எனவே காமினி தேவதையின் உதவியுடன் அவளை எப்போது ட்ராய் நகருக்கு அழைத்துப் போவது என்று யோசிக்கலானான்.

காமினி தேவதையின் சக்தியால்

புவனசுந்தரியும் மோகனைக் கண்டது முதல் அவனை விரும்பினான் ஆனால் அதைத் தன் கணவன் தெரிந்து கொள்ளாதுபடி சாமர்த்தியமாக நடந்து வந்தான்.

மோகன் ஸ்பார்ட்டாவில் பிரதாபனின் விருந்தினனாக ஒன்பது நாட்கள் இருந்தான் அச்சமயம் பிரதாபனின் தூதராக இறந்து விட்டவே அவன் அவரது ஈமச் சடங்குகளில் கலந்து கொள்ளச் சென்று விட்டான். அச்சடங்குகள் கரீட தீவில் நடந்த கொண்டிருந்தன. இதெல்லாம் காமினி தேவதையின் செயல் என மோகன் அறிந்து புவனசுந்தரியைத் தன்னோடு வந்து விடும்படி அழைத்தான் அவளும் சம்மதித்தாள்

அன்றிரவே அவர்கள் இருவரும் ரகசியமாகக் கிளம்பிப் போய் கப் பலில் ஏறினர். கப்பல்கள் எல்லாம் ட்ராய் நகருக்குக் கிளம்பின மோகன் பல தீவுகளுக்குப் போய்விட்டு வெகு நாட்களுக்குப் பிறகே ட்ராய் நகரை அடைந்தான்.

பிரதாபன் தன் தாத்தாவின் சமச்சடங்குகள் முடிந்ததும் ஸ்பார்ட்டா விற்குத் திருமிவந்தான் அப்போது மோகன் செய்த மோசலேவை அவன்குத் தெரிந்தது. உடனே அவன் தன் தமையனும் இளவரசனும்மான வனிடம் நடந்ததைக் கூறி "டாய் நகரை முறிகையிட்டு புவனசுநதரியை மீட்க வேண்டும்" என்றான

அவன் தமையனும் "அவசரப் பாரிசை நாம் முதலில் ட்ராய் நகருக்குச் சில தூதர்களை அனுப்பி சமாதானமாகப் பேசிப் பார்ப்போம் அவர்கள் நாம் கூறியபடி நடக்கா விட்டால் போராடியோம்" என்றான் அவன். அனுப்பிய தூதர்கள் ட்ராய் நகரை அடைந்தபோது மோக

னும் புவனசுநதரியும் அங்கு வந்திருக்கவில்லை மன்னன் அவர்களிடம் "நீங்கள் கூறுவது எதுவும் எனக்குத் தெரியாது. அப்படியே ஒருவேளை என் மகன் புவனசுநதரியைக் கவர்ந்து சென்றிருந்தாலும் நான் ஒன்றும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க மாட்டேன் என் தங்கை சுலோசனாவைக் கவர்ந்து சென்ற கிரேக்கர்கள் எனக்கு என்ன கொடுத்தார்கள்?" என்று கேட்டான்

அதுகேட்டு பதில் பேச முடியாமல் தூதர்கள் திராபிச் சென்றார்கள். அதுபற்றி வர்த்தனன் கவலைப்படவில்லை. மோகன் புவனசுநதரியுடன் டாய் நகரை அடைந்தபோது வர்த்தனன் அவளது அழகைக் கண்டு பிரமித்துப் போனான். டராய் நகரமே அவளது அழகைக் கண்டு வியந்தது. மோகனுக்கும் புவனசுநதரிக்கும் சிறப்பாகத் திருமணம் நடைபெற்றது. புவனசுநதரியைத்தான் கிரேக்கர்களிடம் ஒப்படைக்கப் போவதில்லை என வர்த்தனன் அறிவித்தான்.

(தொடரும்)

அம்புலிமாமா செய்திகள்

தண்டனைக்குப் பின் மரியாதை!

உலகில் மிகச் சிறிய நாடு வாடிசன் இதன் முதல் குடிமகன் போப அணைமையில் 17வது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலி இயல் அறிஞர் கெலிலியோவின் நினைவாக இரு தபால் தலைகள் வெளியிடப்பட்டன இந்தத் தபால் தலைகள் சிறப்புத் தளமை வாய்ந்த தலை 17வது நூற்றாண்டு வரை கிருஷ்ண வப பாதிரிகள் பூமியைச் சுற்றுக்தான் சூரியனும் மற்ற கிரகங்களும் நகர்ந்த செவ்வதாகக் கூறி வந்தார்கள் ஆனால் கெலிலியோ அது தவறு என்றும் சூரிய மண்டலத்தில் சூரியனைச் சுற்றித்தான் பூமியும் மற்ற கிரகங்களும் நகர்ந்த செல்கின்றன

என்றும் அடித்துக் கூறினார். கெலிலியோ தாம் கூறியது தவறு என ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என கத்தோலிக உயர் மன்றம் வற்புறுத்தியது. கெலிலியோ அப்படிச் செய்யாததால் சி.பி 1633ல் அவருக்கு ஆயுள் தண்டனை விதித்தது. அதன் பிறகு வீட்டி

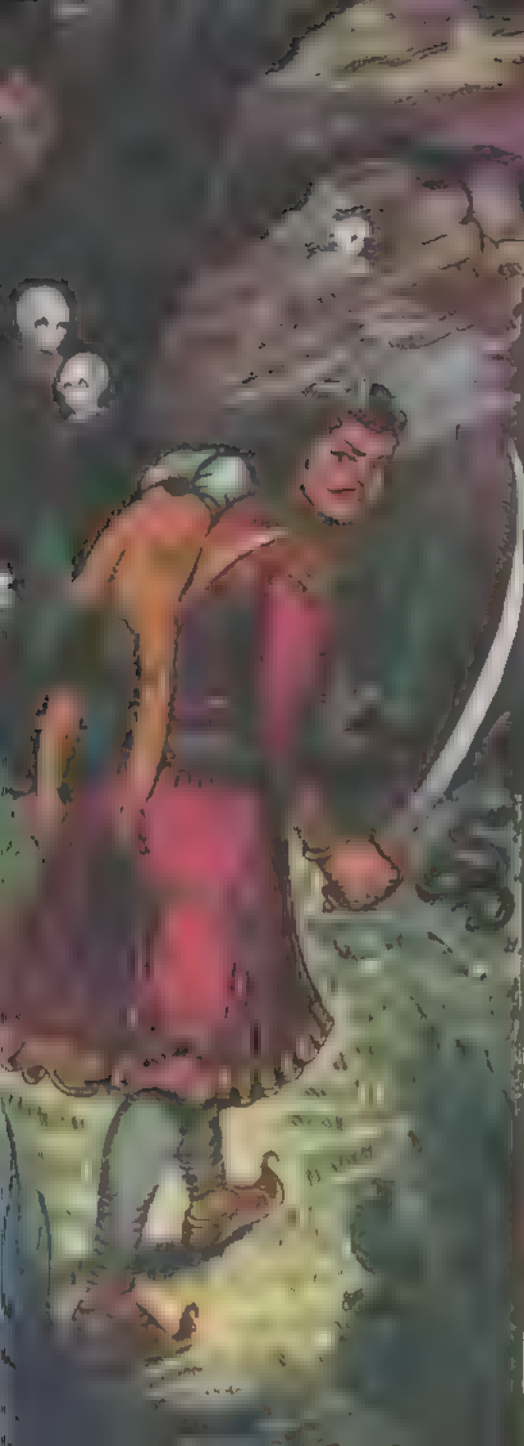
லேயே காவல் நிர்ப்பந்தமாக அத் தண்டனையை மாற்றியது. அவர் 1642ல் இறந்தார் பிறகுதான் அவர் கூறியது உண்மை என்பதை உலகம் ஏற்றது அவர் இறந்த மூன்றரை நூற்றாண்டு களுக்குப் பின் அதே நாடு அவரை கௌரவித்திருக்கிறது!

மனிதன் எதிலிருந்து வந்தான்?

தற்போது தொல்பொருளாகக் கிடைத்துள்ள ஒரு பல்லைக் கொண்டு பார்த்தால் மனிதன் சிம்பான்ஜி என்ற பிராணியிலிருந்து, தோன்றியவன் என் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள் இந்த வகையில் மனிதக் குரங்கு ஆப்

பிரிக்காவின் எதியோபியாவில் 4,400,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் காடுகளில் வாழ்ந்தது எனக் கருதுகிறார்கள் கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த டி.என்.ஏ.வைட் "இந்த தட்ப வெட்ப சூழ்நிலைக் காடுகளில் இப்போதுதான் முதன்முறையாக சிம்பான்ஜியைக் கண்டோம்" என்றார் அவரது ஆய்வின்படி மனிதனும் சிம்பான்ஜியும் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள் என்றும் கொரில்லாவை விட சிம்பான்ஜியே மனிதன் தோன்றக் காரணம் எனவும் தெரிய வருகிறது.

யோகி செய்த சூழ்ச்சி

தன் முயற்சியில் சற்றும் மனம் தளராத விககிரமன் மீண்டுப் பரதநாட்டில் மீதுறி அதில் தொங்கும் உடலைக் கீழே வீழ்த்தினான் பின்னர் கீழே இறங்கி அதனைச் சுமந்து கொண்டு மயானத்தை 'நீநாக்கிச் செல்கையில்' அதனுள்ளி நுழைவேதாளம் எள்ளி நுகைத்து "மன்னனே" உன் விடா முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன் உன்னை இந்தக்கீழ்த்தரமான வேலையைச் செய்ய யாரோ ஒரு மந்திரவாதி தான் எவி இருக்கிறான் என்ற சந்தேகிக்கிறேன் இது உண்மையானால் இதுன் விளைவு பயங்கரமாக இருக்கும். இதனால் உனக்குத் துயரம் மேலிட்டுத் தோல்வியும் கிடைக்கலாம் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஜெகவிரன் என்ற அரசகுமாரனின் கதையைக் கூறுகிறேன் கவனமாகக் கேள்" என்று கூறிக் கதையை ஆரம்பித்தது.

ஜெயவீரபுரத்தைத் தலைவரன் என்ற

வேதாளம் சொல்லும் கதை

மன்னன் ஆண்டு வந்தான் அவன் மகன் ஜெகவீரன். அவனுக்கு அண்டை நாட்டு மன்னனின் மகள் திருகாவை மணம் செய்து வைக்க கஜவீரன் ஆசைப்பட்டான் ஒரு நாள் ஜெகவீரன் சில வீரர் கூடேறி, காட்டில் வேட்டையாடச் சென்றான்.

உச்சி வேளை வரை வேட்டையாடிக் களைத்துப் போன ஜெகவீரன் ஒரு குளத்தைக் கண்டு அதன் நீரைப் பருகி அதன் கரையிலிருந்து ஆவாரத்துடியே படுத்து இளைப்பாறினான் சற்று நேரத்தில் அங்கு நீலிய யாழோ முன்கூவு போலக் கேட்கவே அவன் எழுந்து அந்த இடத்திற்கு சென்றான்.

அது ஒரு மலைக் குகை. ஜெகவீரன் தன் வாளை உருவிக் கொண்டு அதனுள் சென்றான் குகைக்குள் ஒரு கிழட்டு சித்த யோகியை அவன் கண்டான். அந்த யோகிதான் முக்கி முன்கியவன்.

அவன் ஜெகவீரனைக் கண்டதும் "ஜெகவீரா! நீ சரியான நேரத்தில் வந்திருக்கிறாய் என் வாழ்க்கை முடியப் போகிறது. எனக்குக் கூடு விட்டு கூடு பாயும் வித்தை தெரியும். நான் இறக்கு முன் அதை ஒரு நல்லவனிடம் ஒப்படைக்க நினைத்தேன் உனக்கு அந்த மந்திரத்தை இப்போது உபதேசிக்கிறேன். சுவைமாகக் கேட்டு நினைவில் வைத்துக் கொள்" எனக்கூறி மந்திரத்தையும் உபதேசித்தான்.

பிறகு அந்த யோகி "இதை மூன்று தடவை தெளிவாக நான் உச்சரித்தது போலவே உச்சரிக்க வேண்டுமே சரி நீ இப்போது மந்திரத்தை உச்சரித்து உன் ஆவிரியை வெளியே கொண்டு வா நானும் அதே சமயமேன் ஆவிரியை வெளியே கொண்டு வருகிறேன் நீ உன் ஆவிரியை என் உடலில் செலுத்து நான் என் ஆவிரியை உன் உடலில் செலுத்துகிறேன்" என்றார்.

ஜெகவீரன் மந்திரத்தைப் பரீட்சிக்க நினைத்து அதற்கு இணங்கினான் அவன் மந்திரத்தை உச்சரித்ததுமே அவனது உடலிலிருந்து ஆவிரி வெளியே வந்தது இதே சமயம்

கிழ யோகியும் தன் உடலிலிருந்து தன் ஆவியை வெளியே கொண்டு வந்தான். ஜெகவீரனின் ஆவி கிழ யோகியின் உடலில் புகுந்தது கிழ யோகியின் ஆவி ஜெகவீரனின் உடலில் புகுந்தது.

சற்று நேரமானதும் கிழ உடலில் புகுந்த ஜெகவீரன் “ஐயா யோகியாரே! இனி என் உடலை விட்டு வெளியே வாருங்கள் நானும் இந்த உடலிலிருந்து வெளியே வருகிறேன். நீங்கள் முன்போல உங்கள் உடலில் புகுந்து கொள்ளுங்கள் நானும் என் உடலில் புகுந்து கொள்கிறேன்” என்று பணிவுடன் கூறினான்.

அப்போது ஜெகவீரனின் உடலில் புகுந்து கொண்ட யோகி பலமாகச் சிரித்து “அட பைத்தியக்காரா! இனிமேல் நான்தான் இளவரசன். அர சிளங்குமரி திலகாவை மணக்கப் போகிறவன் உன் தந்தையின் நாட்டிற்கு மன்னனாகப் போகிறவன் நீ நன்றாக ஏமாந்தாய் உனக்கு இனிமேல் இந்தக் கிழ உடல்தான்” எனக் கூறி அந்தக் குகையிலிருந்து வெளியே சென்று விட்டான்.

யோகி ஏமாற்றி விட்டான் என்னறிந்த கிழ உடலில் இருந்த ஜெகவீரன் மனமுடைந்து போனான் அவன் பெருவாக எழுந்து குகைக்கு வெளியே வந்தான் அப்போது தன் உடலில் புகுந்த யோகி வீராக்ளோடு போந்து குகைப் பித்தமிருந்து தலைநகரை நீங்கிச் செல்வனாகக் கண

டான். கிழவனாகி விட்ட ஜெகவீரன் தானும் தலைநகரை எப்படியாவது அடைந்து விட வேண்டும் என நினைத்து அங்கிருந்து கிளம்பினான்.

ஆனால் அவனால் வெகுதூரம் நடக்க முடியவில்லை சற்று தூரம் போனதுமே களைத்துப் போனான். அதனால் அவன் ஒரு மரத்தடியே உட்கார்ந்து விட்டான் அங்கு இருந்து போன ஒரு மயிலின் உடல் கிடந்தது. அந்த உடலுக்குள் தன் ஆவியைப் புகுத்தி வேகமாகத் தலைநகரை அடைந்து விடலாமா என்று கூட அவன் எண்ணினான் ஆனால் சற்று யோசித்துப் பார்த்து அவன் அவ்வாறு செய்யவில்லை.

அப்போது ஒரு பயணி குதிரை மீதமர்ந்து, வருவதைக் கிழ ஜெகவீரன் கண்டான். தன்னருகே வந்ததும் அவனை வற்புறுத்தித் தன்னை ஜெய வீரபுரத்தில் கொண்டு போய் விடும் படி அவன் வேண்டினான். அந்தப் பயணியும் அவனுக்கு உதவி குதிரை மீது அவனைத் தன் பின்னால் உட்கார வைத்துச் சற்று நேரத்தில் தலைநகர எல்லையை அடைந்து அங்கு கிழ ஜெகவீரனை இறக்கி விட்டுச் சென்றான்.

கிழ ஜெகவீரன் இனி என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு சிலர் ஒரு பிணத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து ஒரு பள்ளத்தில் இறக்கி ஒப்பார்

வைத்துக் கதறிக் கதறி அழுவதை அவன் பார்த்தான். அந்த உடல் ஒரு வாலிபனுடையது. உடனேயே சற்றும் யோசியாமல் அவன் மந்திரத்தை மூன்று முறை உச்சரித்து அந்த வாலிபனின் உடலில் தன் ஆவியைப் புகுத்தி விட்டான்.

மறநிமிடமே இறந்து போன உடல் உயிர்பெற்று எழுந்து உட்கார்ந்தது. அதுகண்டு அதைச் சுற்றி நின்றவர்கள் "ஐயோ! இதென்ன அதிசயம்! இறந்த ஊமை லோக நாதனின் உடல் எழுந்து உட்கார்கிறதே" என்று கூவி பயந்து அங்கிருந்து ஓடி விட்டார்கள். அப்போது தான் ஜெகவீரனுக்குத் தான் புகுந்தது ஒரு ஊமையின் உடல் என்று தெரிந்தது அதை நினைத்து ஜெகவீரன் பெரிதும் வருந்தினான். அப்போது அவன் தன் விரலில் ஒரு தங்க மோதிரம் இருப்பது கண்டு அது தன் அதிர்ஷ்டமே என்று எண்ணிச் சற்று ஆறுதல் அடைந்தான்.

அவன் அந்த மோதிரத்தை ஒரு நகைக் கடையில் விற்று நல்ல உயர்வாக ஆடைகளையும் ஒரு குதிரையையும் வாங்கிக் கொண்டான். அவன் அந்த ஆடைகளை அணிந்து குதிரை மீதேறி அணடை நாட்டின் தலைநகரை அடைந்தான் அது திலகாவின் தந்தையின் நாடு. "அவன் கோட்டைக் காவலாளிகளிடம் ஒரு விஷயத்தை மன்னரிடம் அவசரமாக தெரிவிக்க வேண்டும்" என்று சைகையால்

உணர்த்தினான் அவர்களும உடனே அவனை மன்னன் மார்த்தாண்டன் முன் கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

அப்போது மார்த்தாண்ட மன்னன் ஆஸ்தான ஜோதிடரான ஞான மணியுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தான். ஜெகவீரன் தான் காட்டில் ஒரு கிழ யோகியால் ஏமாற்றப்பட்டதைச் சைகையால் அவர்களுக்குச் தெரிவித்தான் மன்னனுக்கு அது புரிய வில்லையாயினும் ஆஸ்தான ஜோதிடர் அவன் கூறியது என்ன என்று மன்னனிடம் விளக்கினார்.

அதைக் கேட்ட மார்த்தாண்டன் ஜெகவீரனுக்கு மோசக்கார யோகி செய்த கீழ்த்தரமான செய்கையை ஒரு கடிதத்தில் விவரமாக எழுதி ஜெயவீரபுர மன்னனான கஜவீர

னுக்கு அனுப்பினான். அக்கடிதத் தைப் படித்த கஜவீரன கோபம் கொண்டு தன் வீரர்களிடம் "இப் போது ஜெகவீரனாக அரண்மனை யில் திரிபவன் உண்மையில் ஜெகவீரனல்ல. யாரோ ஒரு மாயாவி. அவனைப் பிடித்து உடனே சிறை யில் அடையுங்கள்" என்று கட்டளை இட்டான்.

இதை அறிந்த மாயாவி யோகி அந்த வீரர்களிடம் "என் தந்தை மூளை குழம்பிக் கிடக்கிறார். அவரைச் சங்கிலியால் பிணைத்து அந்த அறையில் வைத்து பூட்டி விடுங்கள். அவரை என்ன செய்வது என்பது பற்றி யோசித்து முடிவு செய்கிறேன்" என்றான். இதையெல்லாம் கவனித்த மார்த்தாண்டனின் தூதன் தன் நாட்

சாற்றுவித்து அறிவித்தான் இதே சமயம் ஊமை லோகநாதனின் உடலில் இருந்த ஜெகவீரன் ஜெய வீரபுரத்திற்கு வந்தான். மக்கள் அவனை வரவேற்றார்கள்.

அரண்மனையில் தன் படுக்கையறையில் கிடைக்கும் தன் உடலைக் கண்டு ஊமையின் உடலில் உள்ள ஜெகவீரன் கண்ணீர் வடித்தான் பிறகு சைகை செய்து தன் தாய்தந்தையரிடம் அந்த உடலுக்கு ஈமச்சடங்குகளைச் செய்யும்படி கூறினான்.

வேதாளம் இக்கதையைக் கூறி "மன்னா! ஜெகவீரன் ஆரம்பத்திலிருந்து செய்து வந்த ஒவ்வொரு செயலும் அர்த்தமற்றது போல இல்வையா? மாயாவி யோகியால் ஏமாற்றப்பட்டபின் ஜெகவீரன் வழியில் கண்ட மயிலின் உடலில் தன் ஆவியைப் புகுத்தித் தலைநகருக்கு வந்து தன் தந்தையிடம் விஷயத்தைச் சொல்லி இருக்கலாமே. அவ்வாறு செய்யாமல் வழியில் இறந்து கிடந்த ஒரு ஊமையின் உடலில் தன் ஆவியைப் புகுத்தியது சரியான செயலா? மேலும் படுக்கையறையில் கிடந்த தன் உடலுக்கு ஈமச் சடங்குகளை செய்யச் சொன்னது அறிவற்ற செயல்தானே! ஜெகவீரன் தான் கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் வித்தையைக் கற்ற பின் முதலில் மாயாவி யோகியின் உடலிலும் பிறகு ஊமை லோகநாதன் உடலிலும் தன் ஆவியைச் செலுத்தியவனாயிற்றே! இப்படி இருக்க அவன்

பிறகு விரைந்து சென்று நடந்ததைக் கூறினான்.

அது கேட்டு மார்த்தாண்டன் தன் நண்பனான கஜவர்மனை அந்த மோசக்கார யோகியிடமிருந்து காப்பாற்ற ஜெயவீரபுரத்தின் மீது படை எடுத்துச் செல்வது என்று தீர்மானித்துத் தன் படைகளையும் தயாராக்கினான்.

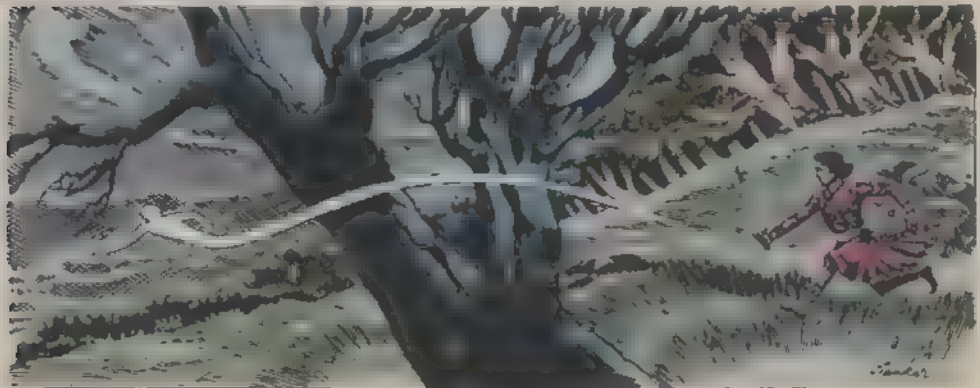
ஆனால் ஜெயவீரபுரத்தில் ஒரிரவு மாயாவி யோகி இளவரசன் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது அவனை ஒரு விஷப்பாம்பு கடிக்கவே அவன் இறந்து போனான். இதனால் கஜவீரன் விடுதலை அடைந்தான். அவன் அந்த மாயாவி யோகி ஜெகவீரனை ஏமாற்றியதை நாடெங்கிலும் பறை

ஏன் தன் ஆவியை ஊமை லோக நாதனின் உடலிலிருந்து மாயாவி யோகி புகுந்திருந்த தன் உடலுக்குள் தன் ஆவியை ஏன் செலுத்தவில்லை? ஒரு வேளை அவன் தான் கற்ற கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் மந்திரத்தை மறந்து விட்டானா? எனது இந்த சந்தேகங்களுக்குச் சரியான விடைகளை நீ தெரிந்திருந்தும் கூறாவிட்டால் உன் தலை வெடித்த, சக்ஞ நூறாகி விடும்" என்றது.

அப்போது விக்கிரமனும் "ஜெகவீரன் கூரிய அறிவு படைத்தவன். அதனால்தான் அவன் நிதானம் இழக்காமல் செயல்பட்டிருக்கிறான். அவன் இறந்த மயிலின் உடலில் தன் ஆவியைப் புகுத்தி இந்நதால் பேசும் சக்தியை இழந்திருப்பான் நகர எலலையில் அவன் ஒரு இளைஞனின் உடலில் தன் ஆவியைச் செலுத்தியதும் சரியான செயலே ஏனெனில் அவன் அதுவரை மாயாவி யோகியின் உருவில் இருந்தான். அந்த உருவில் அவனை அரண்மனையி

லுள்ள போலி ஜெகவீரன் கண்டால் அவனை உடனே கொன்று விடுவானே அதனால் அவன் முதலில் கண்ட ஊமை லோகநாதனின் உடலில் புகுந்து கொண்டான். ஆனால் அவன் அப்போது லோகநாதன் ஊமை என அறிந்திருக்கவில்லை அதன் பிறகு அவனால் மந்திரத்தைத் உச்சரிக்க முடியவில்லை. அதனால் தான் பாம்பு கடித்து இறந்து கிடந்த தன் உடலின் தன் ஆவியை அவனால் செலுத்த முடியவில்லை அதனால்தான் அவவுடலுக்கு சமச்சடங்குகள் செய்து விடுமபடித் தன் தந்தையிடம் சைகையால் கூறினான் எனவே அவன் செய்து வந்த ஒவ்வொரு செயலும் விவேகம் நிறைந்ததே" என்றான்.

விக்கிரமனின் இந்த சரியான பதில்களால் அவன் மௌனம் கலையவே அவன் சுமந்த வந்த உடலோடு வேதாளம் உயரக் கிளம்பிப் போய் மீண்டும் முருங்க மரத்தில் ஏறிக் கொண்டது.

தவறுதான் !

சிவபுரி ஆஸ்தானத்தில் சிவஞானம் என்ற மாபெரும் பண்டிதர் இருந்தார் அவர் மற்ற கவிஞர்களின் நல்ல படைப்புகளைப் போற்றிப் பாராட்டி வந்தார் ஆனால் ஆஸ்தான பண்டிதர் அச்சதராமனோ எல்லாக் கவிஞர்களையும் இகழ்ந்தும் தன்னைவிட்டால் மகாபண்டிதர் யாருமே இல்லை என்றும் கூறிக் கர்வப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

சிவஞானரோ யார் அச்சதராமனைப் பற்றிக் கேட்டாலும் அவர் மகா பண்டிதர் என்றே கூறி வந்தார் ஆனால் அச்சதராமனோ சிவஞானம் ஒரு ஞான குனயம் என்று கூறி இகழ்ந்தே வந்தார்.

இதைக் கண்ட மன்னன் ஒரு நாள் சிவஞானத்தை தர்பாருக்கு அழைத்து வரச் சொல்லி அவரிடம் "நீங்கள் என்னமோ அச்சதராமரைப் புகழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறீர்கள் ஆனால் அவரோ உங்களை இகழ்கிறாரே. இது ஏன்?" என்று கேட்டார்.

சிவஞானமும் "இவக்கிய விஷயங்களில் எங்கள் கருத்து மாறுபட்டிருந்தாலும் இதுவரை நாங்கள் ஒருவரையொருவர் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்து சரியை என எண்ணி இருந்தேன். இப்போது அது முற்றிலும் தவறு என்று தெரிகிறது" என்றார்.

அதுகேட்டு சபையிலிருந்த அச்சதராமர் அவமானத்தால் தலை குனிந்து கொண்டார்.

நாவல் மரம்

திருச்சிக்கருகேயுள்ள திருஆனைக்காலிலுள்ள ஜம்புகேசுவர ஆலயம் புகழ்பெற்ற சிவன் கோவில் இக்கோவிலிலுள்ள நாவல் மரம் கோவிலில் பந்தல் போட்டது போல வளர்ந்திருப்பது இதன் சிறப்பாகும் சிவபிரானுக்கு மட்டுமல்லாமல் நாவல் மரம் விநாயகருக்கும் கிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கும் பிரியமானது என ஹ்ருதக்கள கருதுகிறார்கள் மேகங்களின் அதிபதி நாவல் மரமாக அவதரித்ததால் இதன் பழங்கள் கருப்பாக உள்ளதாக ஒரு கதை உண்டு கிருஷ்ண பரமாத்மா கூட நாவல் பழ நிறத்தவர் என பக்தர்கள் வாணிக்கிறார்கள் பெளத்தர்களும் நாவல் மரத்தைப் புனிதமாகக் கருதுகிறார்கள்

எப்போதும் பச்சைப் பச்சேலென உள்ள நாவல் மரம் உயரமாக வளர்சிற்று மரத்தின் அடிப்பாகம் பருமனாய் வளராமல் கிளைகள் ஆங்காங்கே நீண்டதாக இருக்கும் நாவல் மரங்களை நம் நாட்டின் எப்பகுதியிலும் காணலாம் இவை பூத்துக் காய்க்கும் போது தட்பவெப்பம் சீராக இருக்க வேண்டும் இவை மார்ச் மே மாதங்களில் பூக்க ஆரம்பிக்கும் இவைப் பச்சை, வெள்ளை நிற மலர்கள் கொத்துக் கொத்தாய்ப் பூக்கும் பழங்கள் கருப்பு

நிறத்தில் பளபளவென மின்னும் பழச்சாறு சிவப்பு நீர் நிறத்தில் இருக்கும் நாவல் பழம் குளிர்ச்சியைத் தரும் ஜீரணசக்தியை அதிகரிக்கும் இப்பழங்களும் இதன் கொட்டைகளும், இலைகளும் படடைகளும் மருந்துகளில் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன இதன் கலவை உறுதியாக இருப்பதால் இதனைப் படகு கள் தயாரிப்பிலும் உபயோகிக்கிறார்கள்

நம் நாட்டு
மகாகவிகள்

ஆதி கவிஞர் வால்மீகி

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நம் நாடு காடுகள் நிறைந்ததாக இருந்தது. ஓரிடத்திலிருந்து வேறிடம் போவதானால் ஏதாவது ஒது காட்டைக் கடந்தேயாக வேண்டும் அதனால் அக்காலத்தில் திருடர், வழிபறியாளர்களின் பயம் இருந்தது.

ஒருமுறை ஒரு முனிவர் ராமநாமம் ஜெபித்தவாறே ஒரு காட்டின் வழியே சென்று கொண்டிருந்தார். அப்போது ஒரு முரடன் கோடாலியுடன் அவரை வழிமறித்து "உன்னிடமுள்ளதையெல்லாம் மரியாதையாகக் கொடுத்துவிட்டுப் போ" என்று உறுமினான். முனிவரோ "நீ எவ்வளவு காலமாக இப்படி வழிப்பறி செய்து வருகிறாய்? எதற்காக?" என்று கேட்டார்.

முரடனும் "பல வருடங்களாக.

வேறு எதற்கு? என் மனைவி மக்களைக் காப்பாற்றத்தான்" என்றான். முனிவரும் "இது பாவச் செயலாயிற்றே. இதன் பலனை முழுவதும் நீ ஏற்பாயா அல்லது உன் குடும்பத்தவரும் ஏற்பார்களா?" என்று கேட்டார். முரடனும் "என் செயலின் பொறுப்பை என்னோடு என் குடும்பத்தவரும் ஏற்கத்தான் ஏற்பார்கள் இதில் என்ன சந்தேகம்?" என்று கேட்டான்.

முனிவரோ சிரித்து "அவர்கள் ஏற்க மாட்டார்கள் நீ போய் அவர்களைக் கேட்டு வா நான் இங்கேயே இருக்கிறேன்" என்றார். முரடன் தன் வீட்டிற்குப் போய் "நான் செய்யும் பாவத் தொழிலால் கிடைக்கும் பாவத்திற்கு நீங்கள் நம்புகிறீர்கள் பங்கு ஏற்பீர்கள் அல்லவா?" என்று கேட்டான். அவர்களோ "அதெப்படி? எங்களைக் காக்க வேண்டியது உன் பொறுப்பு நீ பாவத் தொழிலிசெய்தால் அதன் முடிவு பொறுப்பு உன்னிடையே நான் உன்னை பாவத்தொழிலைச் செய்யச் சொன்னோம்?" என்றார்கள்.

அது கேட்டு அங்க முரடன் திகைத்துப் போனான். அவசிரந்தது அவன் ஓடி வந்து முன்வின் கால்களில் விழுந்து "என்னை இந்தப் பாவத்திலிருந்து சாப்பாடுங்கள்" என்று வேண்டினான். முனிவரும் அவனது கதையையும் நம்பாததை உபசரித்து "பச்சி சீர்த்தையுடன் நீ எப்போதும் உச்சித்துக் கொண்டே இருந்தால் நீ செய்த பாவங்களெல்லாம் போய் விடும்" என்றார். அவனும் அப்போதே ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்து ராமநாமத்தை ஜெபிக்கலானான்.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் அந்த முனிவர் அதே வழியில் வந்தபோது ஒரு மரத்தின் கீழ் நந்த மண்புற்றிலிருந்து ராமநாமம் ஒலிப்பதைக் கேட்டார் அவர் அப்புற்றை உடைக்கவே அதிலிருந்து சடைமுடியுடன் ஒரு முனிவர் வெளிவரக் கண்டார் அந்த முனிவர் ஒரு காவத்தில் பூரடனாக இருந்து வழிப்பறி செய்தவன்தான் அவன் பெயர் ரத்னாகரன் ஆனால் இப்போது மண்புற்றிலிருந்து வந்தவராதலால் வால்மீகி என்ற பெயர் பெற்றார் வால்மீகம் என்றால் மண்புற்று என்று பொருள்

வால்மீகி முனிவர் தமஸா நதிக் கரையில் ஆசிரமம் அமைத்து இருந்து வந்தார் ஒரு நாள் அவர் அந்ததியில் நீராடிவிட்டுத் தன் ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பி வருகையில் ஒரு ஜோடி கிரௌஞ்சப் பட்சிகளைப் பார்த்தார். அப்போது எங்கிருந்தோ வந்த ஒரு வேடனின் அம்பு அவற்றில் ஒன்றில் பாய ஒரு பட்சி இறந்து வீழ்ந்தது. மற்ற பட்சி அது கண்டு துடி துடி த்தது.

இதைக் கண்ட வால்மீகி அத்துயரத்தை சுலோக வடிவில் வெளிப்படுத்தினார் இப்படியாக அவர் ஆதிகவி எனப் பெயர் பெற்றார் அவர் இயற்றிய சுலாகங்களே இராமாயணம் அது சம்ஸ்கிருத மொழியின் மிகச் சிறந்த காவியம். அது பலமொழிகளில் வெளி வந்துள்ளது.

பக்தி சிரத்தையுடன் முழு முயற்சியுடன் ஈடுபட்டால் எந்த ஒரு மனிதனும் மிக உயர்ந்தவனாகிவிடலாம் என்பதற்கு வால்மீகி முனிவரின் வாழ்க்கையே ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும்.

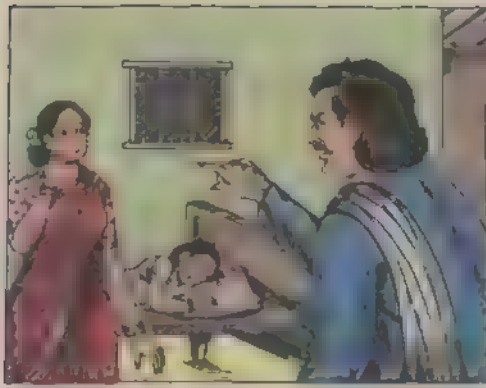

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. மெடரிக் முற்றையைத் முதலில் கையாண்ட நாடு எது?
2. நம் நாட்டில் தேவதைப் பள்ளத்தாக்கு எங்கு உள்ளது?
3. அமெரிக்காவைப் மன்னன் சிறுவனாக இருந்தபோது அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட குதிரையின் பெயர் என்ன?
4. நம் நாட்டில் 'மிங்க் சிடி' என எந்த ஊருக்குப் பெயர்?
5. "ஜப்பான் சண்டையைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்?
6. நாட்டியக் கலையை விவரிக்கும் புகழ் பெற்ற நூல் எது? அதன் ஆசிரியர் யார்?
7. எஜமானர்களை அடிமைகளாக்கு உணவு பரிமாறும் பழங்கால ரோமன் பண்டிகை எது?
8. பூதயத்தைக் கண்டுபிடித்த இந்தியக் கணித மேதை யார்?
9. ககாத்தரத் தபால் தலைகளை வெளியிடும் நாடு எது? அதன் சிறப்பு என்ன?
10. பூம் சூரியனை ஒழுங்கு கற்றவர் எவ்வளவு காலம் ஆகிறது?
11. ஜப்பானின் மிகப் பழைய நூல் எது?
12. இந்தியாவிற்கு வந்த முதல் அமெரிக்க ஜனாதிபதி யார்?
13. உலகின் மிகப் பெரிய புத்தகாலயம் எது?
14. டோக்லியோ நகரின் முதலமைச்சர் பெயர் என்ன?
15. செவிலியோ முதன் முதலில் கண்டுபிடித்தது, எது?
16. தன் நாட்டு வரைபடத்தையே தன் தேசிய கொடியில் கொண்டுள்ள நாடு எது?

விடைகள்

			மேற்கூறியவை அனைத்தும்	
	1. மெடரிக்	21	அமெரிக்கா	1
	2. நம் நாட்டில்		தேவதைப் பள்ளத்தாக்கு	2
	3. அமெரிக்காவைப்		மன்னன் சிறுவனாக இருந்தபோது	3
	அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட		குதிரையின் பெயர்	4
	என்ன?			5
	4. நம் நாட்டில்		'மிங்க் சிடி'	6
	என எந்த ஊருக்குப் பெயர்?			7
	5. "ஜப்பான் சண்டையைக்		கண்டு பிடித்தவர்	8
	யார்?			9
	6. நாட்டியக் கலையை		விவரிக்கும் புகழ் பெற்ற நூல்	10
	எது? அதன் ஆசிரியர்		யார்?	11
	7. எஜமானர்களை அடிமைகளாக்கு		உணவு பரிமாறும் பழங்கால	12
	ரோமன் பண்டிகை எது?			13
	8. பூதயத்தைக் கண்டுபிடித்த		இந்தியக் கணித மேதை	14
	யார்?			15
	9. ககாத்தரத் தபால் தலைகளை		வெளியிடும் நாடு	16
	எது? அதன் சிறப்பு என்ன?			17
	10. பூம் சூரியனை ஒழுங்கு		கற்றவர் எவ்வளவு காலம்	18
	ஆகிறது?			19
	11. ஜப்பானின் மிகப் பழைய		நூல்	20
	எது?			21
	12. இந்தியாவிற்கு வந்த		முதல் அமெரிக்க ஜனாதிபதி	22
	யார்?			23
	13. உலகின் மிகப் பெரிய		புத்தகாலயம்	24
	எது?			25
	14. டோக்லியோ நகரின்		முதலமைச்சர் பெயர்	26
	என்ன?			27
	15. செவிலியோ முதன்		முதலில் கண்டுபிடித்தது	28
	எது?			29
	16. தன் நாட்டு வரைபடத்தை		யே தன் தேசிய கொடியில்	30
	கொண்டுள்ள நாடு		எது?	31

பணக்காரன் தூக்கம்!

வேம்பூரில் வேலய்யன் பெரும் பணக்காரன் ஒரு கோடை நாளன்று மத்தியானத்தில் அவனால் தூங்க முடியவில்லை. வேலைக்காரர்கள் விசிறி வீசினார்கள் அறைச் சன்னல்களில் வெட்டி வேர்த் தட்டிகளைக் கட்டித் தண்ணீர் தெளித் தனர் அப்போதும் கோடையின் சுடுமை தணியவில்லை. அவனுக்குத் தூக்கமும் வரவில்லை.

ஆனால் அதே சமயம் அவனது சில வேலைக்காரர்கள் ஆங்காங்கே படுத்து, நிம்மதியாகத் தூங்குவதை அவன் கண்டான். அதனால் ஆத்திரம் கொண்டு அவன் அவர்களை எழுப்பி "என்ன இது! உங்கள் ஜெமானான நான் தூங்க முடியவில்லை. என்னிடம் சம்பளம் வாங்கும் நீங்கள் நன்றாகத் தூங்குவதா?" என்று கோபித்துக் கொண்டான்.

இதுபோலத் தூங்கும் தன் மனைவி மக்களையும் அவன் விட்டு வைக்கவில்லை. தனக்குத் தூக்கம் இல்லாதபோது தன்னை அண்டிப் பிழைப்பவர்கள் நன்றாகத் தூங்குவது, அவனுக்கு எரிச்சலையே தந்தது.

வேலய்யனுக்குத் தூக்கம் வராமலிருக்க வேறு ஏதாவது காரணமோ என நினைத்து, சிலர் வைத்தியர்களை அழைத்து, வந்தார்கள். வைத்தியர்கள் அவனது உடலைப் பரிட்சித்துப் பார்த்து விட்டு "இவரது உடலில் எந்தக் குறையும் இல்லை. மனதில் தான் கோளாறு" என்று கூறிவிட்டுப் போனார்கள்.

அப்போது வேறு சிலர் "இது நோயாக இல்லாவிட்டாலும் ஏதாவது பேய் பிசாசு இவரைப் படித்திருக்கலாம்" என எண்ணி ஒரு மந்திரவாதியை அழைத்து வந்தார்கள்.

அவனும் பூசை போட்டுத் தாயத்துக் கட்டினான் அப்போதும் எந்தப் பலனும் ஏற்படவில்லை.

இந்த நிலையில் வேலய்யன் வீட்டிற்கு ஒரு யோகி வந்தார். அவர் வேலய்யனின் நிலையை அறிந்து கொண்டு அவனிடம் "நீ பணம் சம்பாதிப்பதிலேயே குறியாக இருக்கிறாய். வாழ்க்கை நிலையற்றது. ஒரு நாள் உன் வாழ்வும் அழியும் என்பதை மறந்துவிடாதே" என்றார்.

வேலய்யன் "இதெல்லாம் எனக்கும் தெரியும்" எனவே யோகியும் "கடவுள் இரவு, பகலைப் படைத்தார். பகல் வெளிச்சத்தில் வேலை செய்து இரவில் ஓய்வு எடுத்துக்

கொள்ள வேண்டும் அப்போது தான் ஒருவனுக்கு நல்ல தூக்கம் வரும் தூக்கம் ஒரு மனிதனுக்கு மிகவும் தேவை. சரியான தூக்கம் இல்லா விட்டால் மனிதனுக்கு நிம்மதி இல்லை" என்றார்.

வேலய்யனும் "இதெல்லாம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். இதைப் போய் எடுத்துக் சொல்கிறீர்களே. எனக்கு ஏன் தூக்கம் வரவில்லை. என் கீழ் வேலை செய்பவர்களுக்கும் என்னை அண்டி இருப்பவர்களுக்கும் எப்படி. நல்ல தூக்கம் வருகிறது, இதற்கு என்ன காரணம்?" எனவே யோகியும் "ஒரு விஷயத்தை புரிந்து, கொண்டவனால் நன்றாகத் தூங்க முடியும் சற்று, நேரம் கவலைகளை மறந்திருந்தால் ஒருவனுக்குத் தூக்கம் வந்து விடும்" என்றார்.

அது கேட்டு வேலய்யன் "அது என்னால் முடியாதே! என்னால் எவ்வளவு பேர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களது சுகத்திற்காக நான் கவலைப்பட்டுத்தானே ஆக வேண்டும்? அதனால் ஒரு விநாடியைக் கூட வீணாக்காமல் பணம் சம்பாதிக்கிறேன்" என்றான்.

அப்போது யோகி "உனக்கு எப்போது பார்த்தாலும் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற கவலையே அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் உன் மனம் ஒரு நிமிடம் கூட நிம்மதியாக இருப்பதில்லை. உனக்கு

நிம்மதிதான் தேவை இதெல்லாம் சொன்னால் புரியாது. என்னோடு வா. உனக்கு ஒருவனைக் காட்டுகிறேன் அப்போது விளங்கும்" என்றார்.

வேலய்யனும் யோகியின் சீடன் போல வேடமணிந்து அவரோடு சென்றான். இருவரும் அண்ணாமலை என்பவனின் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள்.

அண்ணாமலை அவர்களை வர வேற்று உணவளித்தான். அப்போது யோகி "எப்படி இருக்கிறாய்?" என்று கேட்டார் அவனும் "எப்போதும் போலத்தான் என் தாயார் வைத்தியத்திற்கு ஏகப்பட்ட செலவு. என் மனைவி அவளுக்கு இரவு பகலாகப் பணிவிடை புரிந்தும் அவள் திருப்திப்படாமல் வாய்க்கு வந்தபடி பேசுகிறாள் மாமியார் மருமகள் சண்டை தினந்தோறும் நடக்கிறது, என் மூத்த மகனோ பொறுப்பில்லாமல் ஊர் சுற்றுகிறான். இரண்டாவது மகனுக்குப் படிப்பே ஏறவில்லை. இந்த வருடம் விளைச்சல் வேறு சரியில்லை. ஏதோ கடனோ வுடனோ வாங்கிக் காலம் தள்ளுகிறேன்" என்றான்.

"இதையெல்லாம் தீர்க்க வழிச் செய்வதுதானே?" என்று யோகி கேட்க அவனும் "நானும் என்னால் முடிந்தவரை செய்கிறேன். பணம் சம்பாதிக்க அங்கும் இங்கும் ஓடித் தான் பார்க்கிறேன். ஏதோ கிடைக்கிற

தென்றால் அது, குடும்பச் செலவுக்குப் போதவில்லை. அதற்காக என்ன செய்வது? நான் செய்ய வேண்டிய முயற்சியைச் செய்தாகி விட்டது இனி கடவுள் விட்ட வழி" என்றான். அப்போது உச்சிப் பொழுது கடந்து விட்டது. அப்போது அண்ணாமலை "எனக்கு ஒரு முக்கியமான வேலை உள்ளது. நான் போய் அதைச் செய்து விட்டு வந்து விடுகிறேன். அதுவரை நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள்" என்று சொல்லி விட்டுக் கிளம்பிச் சென்றான்.

யோகியும் வேலய்யனும் அவனுக்குத் தெரியாமலேயே அவனைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். ஊருக்கு வெளியேயுள்ள ஒரு மாந்தோப்பிற்

குள போய் அண்ணாமலை ஒரு மபத்தின் கீழ் துணடை விரித்துப் படுத்தான் மறு நிமிடமே அவன் நன்கு தூங்கலானான்.

அதைக் கண்ட வேலய்யன் யோகியிடம் "பார்த்தீர்களா! இவனுக்கு எவ்வளவு பிரச்னைகள் உள்ளன. அவற்றைத் தீர்க்கப் பணம் சம்பாதிக்காமல் நேரத்தை வீணாக்கித் தூங்குகிறானே நான் போய் எழுப்பி வேலை செய்யச் சொல்கிறேன்" என்றான்.

யோகியும் சிரித்தவாறே "அவனோ நன்கு தூங்குகிறான். நீயோ எழுப்புவதாக்கச் சொல்கிறாய் உன் இஷ்டம் போலச் செய்" என்றார். வேலய்யன் அண்ணாமலையை எழுப்பப் போன

போது ஒரு மனிதன் வேகமாக வந்து அவனைத் தடுத்தான். வேலய்யனோ "என்னை ஏன் தடுக்கிறாய்? இவனுக்கோ ஏகப்பட்ட பிரச்னைகள் அவற்றையெல்லாம் தீர்க்க இவனுக்கு நிறையப் பணம் வேண்டும் அதைச் சம்பாதிக்க இவன் நேரத்தை வீணாக்காமல் உழைக்கத்தானே வேண்டும் அப்படி உழைக்காதிருக்கும் இந்த சோம்பேறியை வேலை செய்ய எழுப்புகிறேன்" என்றான்.

அந்த மனிதனோ "இவனா சோம்பேறி! இவன் இரவில் இரண்டு கடைகளில் கணக்கு எழுதுகிறான். அதனால் இரவில் வெகுநேரம் விழித்திருக்க வேண்டி இருக்கிறது. அதன் பிறகு வீட்டிற்குப் போய் நோயாளியான தன் தாய்க்குப் பணி புரிகிறான் அதனால்தான் பகலில் இங்கு வந்து சற்று நேரம் படுத்துத் தூங்குகிறான் அதுவும் வயலில் வேலை இல்லாத போதுதான். இவன் தூக்கத்தைக் கலைப்பது சரியல்ல" என்றான்.

அது கேட்டு வேலப்பன் "இவனைப் பற்றி இவ்வளவு விவரமாகக் கூறுகிறாயே. யாரய்யா நீ? என்று கேட்டான். அந்த மனிதனும் "இவன் என் வயலில் வேலை செய்பவன். எனக்குச் சரியாகத் தூக்கம் வருவதில்லை என்றாலும் இவன் நன்றாகத் தூங்குகிறானே என்பதைப் பார்த்து நான் திருப்தி அடைகிறேன்" என்றான்.

"இதனால் உனக்குத் தூக்கம் வரு

கிறதா? நன்கு தூங்க முடிகிறதா?" என்று வேலப்பன் கேட்க அந்த மனிதனும் "ஒருவனுக்குத் தூக்கம் வருவது அவனது மனநிலையைப் பொறுத்தது. மனதில் நிம்மதி இருந்தால் நல்ல தூக்கம் வரும் அப்படி நிம்மதி பெற நான் முயன்று கொண்டிருக்கிறேன்" என்றான்.

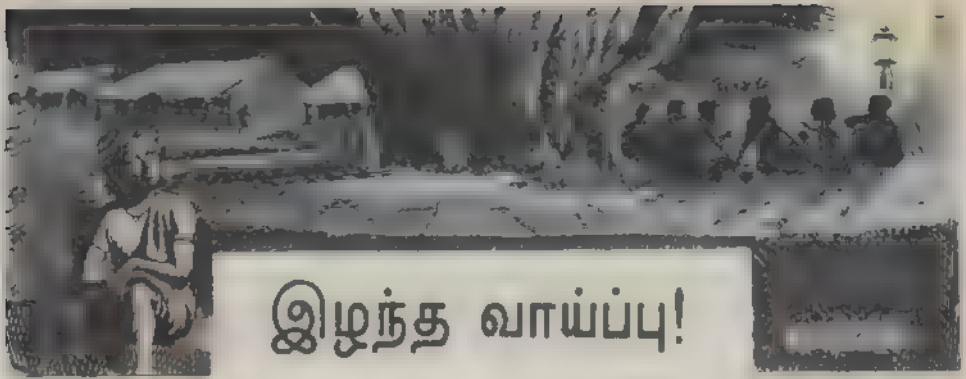
அது கேட்டு வேலப்பன் "நீ இப்படியே எவ்வளவு நாட்களுக்கு அண்ணாமலை தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறாய்?" என்று கேட்டான் அந்த மனிதனும் "உனக்கு நல்ல தூக்கத்தின் அருமை தெரியாத போலிருக்கிறது. நல்ல தூக்கம் கிடைக்க அதிர்ஷ்டம் இருக்க வேண்டும் எனக்கு நல்ல தூக்கம் வராது போனாலும் நன்றாகத் தூங்கும் ஒரு அதிர்ஷ்டக்காரனைக் கண்டு மகிழ்கிறேன் எனவே இவன் தூக்கத்தை யாரும் கலைத்து விடக் கூடாதென்று காவலாகவும் இருந்து வருகிறேன்" என்றான்.

அதைக்கேட்ட வேலப்பனுக்கு அப்போது தன் தவறு தெரிந்தது. தான் தூங்க முடியவில்லை என்பதற்காகப் பிறர் தூக்கத்தைக் கெடுப்பதில் மன நிம்மதி கிடையாது என்பதை அவன் புரிந்து கொண்டான். தன் மனம் நன்றாக இருந்தாலே நிம்மதி பெற்று தான் நன்கு தூங்க முடியும் என்பதனையும் அவன் தெரிந்து கொண்டான்.

அவன் தன்னையும் அண்ணாமலையின் எஜமானனையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அவன் எவ்வளவு உயர்ந்தவன் என்பதைக் கண்டான். அவன் அந்த மனிதனைப் பாராட்டினான். யோசிக்கும் தன் அறியாமையைப் போக்கியதற்கு அவன் நன்றி செலுத்தி விட்டுத் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்றான்.

அன்று முதல் வேலப்பன் யாரையும் கடிந்து கொள்ளாமல் நிம்மதியாக இருக்க விட்டுத் தானும் நிம்மதி பெறலானான். இது அவனது புதிய வாழ்வின் ஆரம்பம்.

இழந்த வாய்ப்பு!

ஒரு கிராமத்தில் கண்ணன் என்ற வாலிபன் இருந்தான். அவனுக்குத் தாய் தந்தையர் இல்லை. உற்றார் உறவினர் யாரும் இல்லை இருக்க இடமும் இல்லை. ஆனால் நன்கு உழைப்பவன்.

அவனது நிலையைக் கண்டு ஒரு நாள் ஊர்ப் பிரமுகர்கள் பிள்ளையார் மேடையில் கூடி "இந்தக் கண்ணனுக்கு வாழ ஒரு வழி செய்வோம் இவன் இந்த ஊரிலுள்ள எல்லா வீடுகளுக்கும் ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து இரண்டு குடம் வீதம் தினமும் கொடுக்க வேண்டும் இவனுக்குச் சாப்பாடு தினமும் ஒரு வீட்டில். முறை போட்டுக் கொண்டு கொடுப்போம்" என்ற முடிவு செய்தார்கள்.

கண்ணனும் அந்த ஏற்பாடு குறித்து மகிழ்ந்து தினமும் அவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து வந்து கொடுக்குது.

முறைப்படி ஒவ்வொரு வீட்டில் சாப்பிட்டு வந்தான். தண்ணீர் குடங்கள் இரண்டை ஒரு உறுதியான மூங்கி வின் இருமுனைகளில் கட்டி, காவடி போல ஆற்றிலிருந்து அவற்றில் நீர் நிரப்பிக் கொண்டு வந்து கொடுக்க வானான்.

ஒருநாள் மாலை ஊர்ப் பிரமுகர்கள் பிள்ளையார் கோவில் மேடையில் கூடிப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். கண்ணன் ஒரு ஓரமாக நின்று அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் அப்போது ஒரு பிரமுகர் "நம் ஊர்க் கோவிலில் ஒரு கலவியில் ஒரு அதிசயமான செய்தி பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் சுவனத்தீர்களா? அதில் நம்மூர் கோவிலிலுள்ள சீவலிங்கத்திற்கு நம்மூர் ஆற்றிலிருந்து நன்றைப்பது குடம் நீர் எடுத்து வந்து அபிஷேகம் செய்வன சகலவாததுயர்வான் என்றிருக்கிறது இதை நான் நம்ப

வில்லை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்.

அநேகமாக அங்கு கூடி இருந்த எல்லோரும் அதை நம்பவில்லை. ஓரிருவர் மட்டும் அது உண்மையாக இருக்கலாம் என்று கூறினர். அப்போது ஒருவர் "இது மட்டும் உண்மையாக இருந்திருந்தால் இதைப் படித்துப் பார்த்தவர்கள் எல்லாம் அவ்வாறு செய்திருப்பார்களே" அதனால் எவ்வளவோ பேர்கள் சக்கரவர்த்திகளாக ஆகி இருக்கலாமே அப்படி யாரும் ஆனதாகத் தெரியவில்லையே" என்றார். அப்போது பலர் "எனவே கல வெட்டில் உள்ளது உண்மையில்தான் என்று தெரிந்துவிட்டது" எனக் கூறினர் சற்று நேரத்திற்குப்பின் எல்லோரும்

கலைந்து சென்றனர்.

கண்ணன் அது பற்றி யோசித்தான் "இதுவரை யாரும் கல்வெட்டில் கூறியபடி சிவலிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை நான் நாளை நூற்றைம்பது குட நீர் கொண்டு போய் அபிஷேகம் செய்து பார்க்கிறேன் கிடைத்தால் சக்கரவர்த்திப் பதவி. அப்படிக்கிடைக்காவிட்டாலும் சிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்து புண்ணியமாவது எனக்குக்கிடைக்கட்டுமே" என்று எண்ணினான்

மறுநாள் அவன் வீடுகளுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு போய் விடாமல் கோவில் சிவலிங்கத்திற்கு நூற்றைம்பது குட நீர்விட்டு அபிஷேகம் செய்து சக்கரவர்த்திப் பதவியை அடைவது

எனத் தீர்மானித்து ஆற்றிலிருந்து நீர் கொண்டு வரவரான தான் தன்மும் ஆற்றில் நுந்து நீர் சமந்த ஊராகக் கொடுத்து வந்ததால் தன்னால் வெகுகவாயாக நீரை எடுத்து வந்து அரிநீஷகம செய்து விட முடியும் என்று கூட அவன் நினைத்தான்.

ஆனால் அவன் நினைத்தது போல அவ்வளவு எளிதாக இ நக்கலில்லை நாற் குங்களை எடுக்குப் போய் அரிநீஷகம் செய்வதற்குள் சளைத்துப் போய் விட்டான் ஆயினும் மனம் களங்கி விட்டால் தளையடி யவாநீற நீலமும் நாற்பது குடங்களையும் எடுத்து வந்து அரிநீஷகம் செய்தான் இன்றையதற்குக் குடங்களே எடுத்து வரவேண்டும்.

கண்ணன் மிகவும் களைத்துப் போய் விட்டான் ஆனால் மயலைக் காத்தாகக் கொண்டு தடுத்துத் துமாறி மேலே வந்து குடங்களை நீர் எடுத்து எடுத்து அரிநீஷகம் செய்து விட்டுச்

சுற்றிலும் பார்த்தான் சக்கரவர்த்தி அமரும் சிம்மாசனமாவது கண்ணில் படுகிறதா என்று. சுற்றிலும் பார்த்தான் ஒன்றும் தென்படவில்லை

அப்போது அவன் "கல்வெட்டில் உள்ளது பொய்யிய நான் இவ்வளவு சாம்பப்பட்டது வீணை நான் மீது இரண்டு குடநீர் கொண்டு வந்து குடத்தோடு சிவலிங்கத்தின் மீது போடுகிறேன்" என எண்ணி அவ வாநீற லிங்கத்தின் மீது போட்டான்

மறுநிமிடமே சிவலிங்கம் வெடித்தது சிவபிரான் தோன்றி "அட முட்டாளே! உன் இந்தத் தகாத செயலால் நீ சக்கரவர்த்தியாகும் வாய்ப்பை இழந்து விட்டாய் இங்கிருந்து போய் விடு" என விரட்டினார் கண்ணன் தன் அவசரத்தினை நினைத்து வெட்கப்பட்டுத் தலை குனிந்துவாநீற கோவிலுக்கு வெளியே வந்தான்

மறுநாட்கையே கோவிலிலிருந்து லிங்கமும் அந்தக் கல்வெட்டும் மாய மாய் மறைந்து போயின.

மணிவாய்ப்பு

பாணடு மனைன் தன் மனைவியர் களான குந்தியை மாத்திரியையும் அழைத்துக் கொண்டு காட்டில் திரிந்து வேட்டையாடி உல்லாசமாகப் பொழுதைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தான் ஒருநாள் ஓரிடத்தில் இரு மான்கள் சேர்ந்திருக்கையில் அவன் அமைப எய்தான் அது அவற்றைப் படுகாய்ப்படுத்தியது உண்மையில் அவை மான்களல்ல கிந்தமர் என்ற முனிவர் தம் மனைவி யோடு அந்த நிலையில் இருந்தார்.

மரண அடிபட்ட அவர் பாணடுவைப் பார்த்து "நீ உன் மனைவியைச் சேர விரும்பினால் உடனே இறந்து போவாய்" என்று சபித்து விட்டு உயிர் துறந்தார் அவரது மனைவியும்

உடனே இறந்து போனாள்

பாணடு தன் செய்கைக்கு மிகவும் வருந்தினான் சாபத்திற்கு விமோசனம் கூட அம் முனிவரிடமிருந்த பெற முடியாமல் போய் விட்டது அவன் விரக்தியடைந்து துறவியாகி விட எண்ணித் தன் மனைவிகளிடம் கிந்தம முனிவரின் சாபம் பற்றிக் கூறி "நீங்கள் ஹஸ்தினாபுரத்திற்குப் போய் பீஷ்மிடமும் விதாரிடமும் திருதராஷ்டிரிடமும் இதைத் தெரிவித்து விடுங்கள்" என்றான்

அவர்களோ ஐயோ! உங்களை விட்டுப் பிறிந்து இருப்பதா? எங்களால் முடியாது உங்களது சுகதுக்கங்களில் பங்கு கொள்ள வேண்டியவர்கள் நாங்கள் அதனால் நீங்கள்

அணாமனையில் இந்நதாலும் சரி
காடிய இந்நதாலும் சரி நாகன்
நாகன் தான் இந்நதாலும்
என்று தாம் தம் கணவரை விட்டுப்
பிரிந்திருக்க முடியாது என்று ஒரே
யாடியாகக் கூறிவிட்டார்கள் அத
னால் பாண்டு அவர்களைத் தன்
னோடு இருக்க அனுமதிக்க வேண்
டியதாயிற்று அவர்கள் தாம்
அணிந்திருந்த பட்டாடைகளைக்
களைந்து விட்டு மாடுகளை அணிந்
தனர் கழட்டன் வந்த வீரர்களை
உள்ளேனப் புகுந்த திடுப்பி
அனுப்பி விட்டார்கள். அவர்கள்
ஒளி தென் நிலைக்கு இரண்டில்
மணல்களில் குங்கியவாழை புடிவில
ரகசியமாகப் புகுந்ததை அடைந்தார்

கள் அங்கு பல முனிவர்கள் இருக்
கவே அவர்களோடு சேர்ந்து பாண்டு
தவம் செய்யலானான்.

மகப்பேறு பெறாதவன் என்ன
தான் தவம் செய்தாலும் சொர்க்க
லோகம் அடைய முடியாதே என
பது பாண்டுவின் மனத்தை உறுத்தி
யது அவனால் தம் மனைவிகளால்
புத்திரர்களைப் பெற முடியாது
அதற்குக் காரணம் கீதமரின்
சாபமே பாண்டு தன் கவலையை
குந்தியிடம் கூறி "எனக்கோ கிந்தமரின்
சாபம் உள்ளது எனவே எனக்குக்
குழந்தைகள் பிறக்க வாயாபே இல்
லாது வேறொரு புத்திரன் என்மான்
பிறந்ததால்தான் அவன் தன் குழந்தை
யைப் 'புத்' என்ற நகரத்தில் நகு
காப்பாற்றுவான் எனக்கு அந்த
அதிர்ஷ்டம் இல்லையே" என்று
புலம்பினான்.

குந்தியும் "கவலைப்படாதீர்கள்
சீரவயதில் எனக்கு தர்வாசம் ஒரு
மந்திரத்தை உபகேசித்தார் நான்
எந்த ஒரு தேவனை நினைத்துக்
கொண்டு அந்த மந்திரத்தை உச்சரித்
தால் அந்த தேவனின் அருளால்
எனக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கும்
அது நம் குழந்தையாகி விடும்" என்
றாள்.

அதிகேட்டு பாண்டு மகிழ்ந்து
"ஆகா! நமபிரச்சனை கீததகு இனி
எனக்குக் கவலை இல்லை நான்
இந்நதால் நரசகி பெற எனக்கு
புதல்வர்கள் பிறக்காவிடாது

நீ மந்திர சக்தியால் நல்ல புதல்வர் களையே பெற வேண்டும் நீ தர்ம தேவனான எம்மை நினைத்து நமக்கு தர்மவானாக ஒரு புத்திரன வேண்டும் எனக் கேள்" என்றான் குந்தியும் எமதர்மனை நினைத்து மந்திரத்தை உச்சரித்தாள் எமதர்மனும் காட்சி யளித்து அவளுக்கு அநுப பரிய குந்தி கர்ப்பவதி ஆனாள்.

இச்சமயம் காந்தாரியும் கர்ப்ப முற்ற ஓராண்டாகியும் குழந்தை எதுவுமே பிறக்காமல் தவிர்க்கலானாள் அவளுக்கு முன் தந்த ஓர் குழந்தை யைப் பெற்றாள் ஆசிய பூவினாசன் குழந்தைக்கு யதிஷ்டி என என்ற பெய ரிட்டார்கள்.

பாண்டு தனக்கு பலமிக்க ஒரு புதல்வன் வேண்டுமெனக் குந்தியிடம்

சொல்லவே அவள் வாயு தேவனை நினைத்து தூர்வாசர் உபதேசித்த மந்திரத்தை உச்சரித்தாள். வாயுதேவனின் அருளால் பீமன் பிறந்தான் குந்தி அக்ஞாநதையைத் தன மடியில் வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த போது எங்கிருந்தோ ஒரு புலி வந்தது அதைக் கண்டு குந்தி பயந்த சட்டென எழுந்தாள் அப்போது அக்ஞாநதை அவள் மடியிலிருந்து நழுவ ஓர் பாறாங்கலின் மீது விழ்ந்தது குழந்தைக்கு காயம் ஏதுவும் ஏதாடவில்லை ஆனால் அந்த பாறாங்கல்தான் நாளை துணடுகளாக உடைந்த போயிற்று இதைக் கண்டு யானம பிரயத்திப்ப போனார்கள்.

புனிவர்கள் அக்ஞாநதைக்கு

மீனன் என்ற பெயர் வைத்தார்கள் உலகப் புகழ் பெறக் கூடிய ஒரு புதல்வன் வேண்டும் எனப் பாண்டு விரும்பவே குந்தி இந்திரனை நினைத்து மந்திரத்தை உச்சரித்தாள் இந்திரனின் அருளால் அவளுக்கு அர்ஜுனன் பிறந்தான்.

ஹஸ்தினாபுரத்தில் காந்தாரி நூறு புதல்வர்களுக்குத் தாயானாள் என்றால் சதசிபுங்கத்தில் குந்தி மூன்று குழந்தைகளின் தாயானாள் பாண்டு மேலும் சில புதல்வர்களைக் குந்தி பெற்றதாக வேண்டுமென விரும்பினாள். ஆனால் அதற்கு அவள் ஒப்பவில்லை அப்போது மாத்ரி பாண்டு விடம் "நானும் குந்தியைப் போலக் குழந்தைகளை அடைய வேண்டும்.

எனக்கு அந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கும்படி குந்தியிடம் சொல்லுங்கள்" என்றாள்.

பாண்டுவும் குந்தியிடம் மாத்ரியின் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கவே குந்தி அந்த மந்திரத்தைக் கூறினாள் மாத்ரி உடனே அசுவினி தேவர்களை நினைத்துக் கொண்டு அம்மந்திரத்தை உச்சரிக்கவே அவர்கள் தோன்றி அந்ந் புரிந்தனர் அதனால் அவளுக்கு நகுலன், சகாதேவன் என்ற இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்தன.

மாத்ரி மேலும் குழந்தைகளைப் பெற ஆசைப்பட்டு குந்தியிடம் மீண்டும் மந்திரோபதேசம் செய்யச் சொன்னாள் ஆனால் குந்தியோ "நீ ஒரே சமயத்தில் இரு தேவர்களை நினைத்து மந்திரத்தை உச்சரித்தாய் அது தவறு. அதனால் இனியும் உபதேசிக்க மாட்டேன்" என்று கூறி மறுத்து விட்டாள்.

இவ்வாறு தேவர்களின் அருளால் பிறந்த ஐந்து குழந்தைகளையும் பார்த்துப் பார்த்து பாண்டு மகிழ்ந்து போனான். ஆசிரம வாசிகள் அனைவரும் அக்குழந்தைகளை அன்புடன் நேசித்தனர். வசுதேவன் தன் மருமகன்களுக்கு கசியபர் என்ற பிராம்மணர் வாயிலாகத் தங்க நகைகளையும் பட்டாடைகளையும் பல விளையாட்டு பொம்மைகளையும் அனுப்பினான்.

பாண்டு தன் குழந்தைகளுக்கு முறையே ஜாதகர்ணம், உபநயனம்

முதலியவற்றைச் செய்தான் அங்
குள்ள முனிவர்கள் அவர்களுக்கு
வேத சாஸ்திரங்களையும் கற்பித்தார்
கள்.

ஒரு முறை சுந்தி பிராமமணர்
களுக்கு விந்நது படைப்பதில்
முனைந்திருந்தான் அப்போது
பாண்ட மாதர் தனியாக இந்நபது
கண்டு அவளைச் சேரவே உட
னைய சிந்தாமனை சாப்பாடி அவன்
இந்நது போனான் அது கண்டு
மாதர் 'ஓ'வென அழவே சுந்தியு
முனிவர்களும் ஓடீட்டி வந்து
என்னவென்ற பார்த்தார்கள்

மாதரி சுந்தியிடம் நடந்ததைக்
கூறிப்படிமயினான் சுந்தியும் "ஐயோ
மாதர்! எமநது விட்டாயே முனி
வரின் சாரம் இந்நபதை நனைவில்

கொண்டு நான் எச்சரிக்கையுடன்
என கணவரிடமிருந்து விலகி இந்ந
தேன் நீ என இப்படி நடந்து
கொண்டாய்? இவ்விடம் என்ன
செய்ய முடியும்? நான் இப்படி
முதல் மனைவி அதனால் இவ்ந
உடலுடன் உடனகடனை ஏற்கிறேன்"
என்றாள்.

மாதரியோ "இல்லை இல்லை
துவறு செய்தவள் நான் என கண
வரையே காக்க இயலாத நான் உ
களை இழந்து குழந்தைகளைக் காக்க
முடியுமா? எனவே நீங்கள் உயிருடன்
இந்நது ஜவரையும் வளர்த்துப்
பெரியவர்களாகுங்கள் நான்தான்
உடனகடனை ஏற்குவேன்" எனக் கூறி
எரியும் தன் கணவனின் சிதைவில்
குதித்து உயிரி நீத்தாள்.

இதற்குப் பின் சதசிநங்கபர்வ தத்திலிருந்து முனிவர்கள் சூத்திரிய யும் பாண்டவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டாட பாண்டுவின் அஸ்திகளை எடுத்துக் கொண்டு ஹஸ்தினாபுரத்திற்குச் சென்றார்கள். அவர் வீட்டிலும், சிந்தாமணி பூமதி தகராஷ்டிரன் பூமதி மறற் பிபாபகர்களிடமும் நடந்ததை எல்லாம் கூறலான பாண்டு இறந்தது பின் யானாநா மீசுவம் துக்ஷாபட் பர்கள் துத்தராஷ்டிரனும் விதா ஶ்ய இறந்தவர்கள் நற்கதி அடைய முறைப்படி ஈமச் சடங்குகளைச் செய்தனர்.

பாண்டு, மாத்ரி ஆகியோரின் அஸ்திகளை ஒரு பாலெக்கில் வைத்து எல்லா மரியாதைகளோடும் ஊராவல்

மாக எடுத்துச் சென்று கங்கையில் கரைத்தார்கள். பனிரெண்டு நாட்கள் செய்ய வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்து விட்டு யாவரும் கங்கைக் கரையிலிருந்து ஹஸ்தினாபுரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

சத்தியவதி வியாசரின் அறிவுரைப் படி தன் மருமக்களான அம்பிகாச யையும் அம்பாலிகையையும் அழைத் துக் கொண்டு அரணமனையை விட்டு வெளியேறித் தவம் புரியக் கானகத்திற்குச் சென்றாள் சிறிது காலத்திற்குப் பின் அம்மாவருடைய வாழ்க்கையும் கானகத்திலேயே முடி வுற்றது.

பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஒன்றாக திருதராஷ்டிரனிடமே வளர்ந்து வரலாயினர் சிறுவர்கள் ஒன்று கூடி விளையாடும் போதெல் லாம் பீமனின் கைதான் ஓங்கி நிற்கும் அவன் சிலரைப் பந்தாடி னான் சிலரை மிடித்து உலுக்கித் தூக்கி எறிந்தான் இருவரையு மிடித்து மோதி வேடி கடைபாடலான் மாக் கிளைகளில் ஏற்றி கொங்க விட்டுக் கிளைகளை ஆட்டி அவர்களைக் கீழ் விழ வைத்தான் என்றோ பீமன் என்றால் மறற் சிறுவரான நடுங்கலாயினர்.

பீமன் மிகவும் பசுவாயாக இருப் பது தீரீயாகுன்னுக்குப் பிடிக்க வில்லை என்பே அவன் பீமனை எப்படியாவது ஒழிக்க வேண்டுந், என எண்ணினான் கங்கைக் கரை

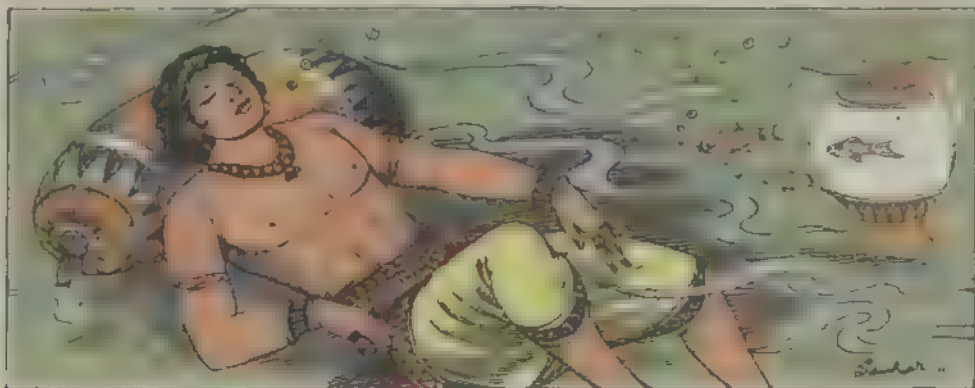
யில் பிரமாண கோடி ஸ்தலம் என்ற இடம் இருந்தது அங்கு நீரில் குத்தி வளையாடிப் படிக்கட்டுகள் கூடப்படும் நந்தவனங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இருந்தன இருநாள் அரச குமாரர்கள் யாவரும் உல்லாசமாகப் பெய்து போக அப்பகுதிக்குச் சென்றனர்.

அவர்கள் உண்ணப் பலவித தீன் பண்டங்களும் குடிக்கப் பலவிதப் பானங்களும் தயாரிக்கப்பட்டன. துரியோதனன் பீமனுக்குக் கொடுக்கப் படும் தீன்பண்டங்களில் மட்டும் விஷத்தைக் கலந்து விட்டான். அது தெரியாமல் பீமன் அவற்றை உண்டு மயங்கி விழுந்து விட்டான்.

துரியோதனன் யாருக்கும் தெரியாமல் அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் அவனது கை கால்களைக் கட்டி கங்கை நதியில் ஒரு ஆழமான மடுவில் தூக்கி ஏறினான். பீமன் மடுவின் கீழே போய்ப் பாதாள லோகத்தை அடைந்தான்.

அங்கே அவனை விஷப்பாம்புகள் தீண்டின. அவனது உடலில் ஏற்கனவே விஷம் இருந்தால் இதைப் புதிய விஷம் மாற்று மருந்து போலாகி பழைய விஷத்தின் தன்மையை முற்றிலும் போக்கடித்தது. பீமனுக்குத் தன் உணர்வு வரவே தன் கைகால்களை மடக்கி நீடினான். இதனால் அவனது கட்டுகள் படடென அறுந்து போயின.

இந்த விஷயம் பாம்புகளின் மன்னன் வாககிக்குத் தெரிந்தது. பீமன் தனது உறவினன் எனவும் தெரிந்து கொள்ளான். பீமனின் தாய் குந்தியின் தகப்பன் குரசேனன் அவன் வாககியின் தங்கையின் மகன். அதனால் அவன் பீமனைத் தன் மாளிகைக்கு அழைத்துப் போய் அவனுக்கு ஆயிரம் யானைகள் பலம் தருமாரசத்தைக் கொடுத்துக் குடிக்க வைத்தான். பீமன் எட்டு பாளை ரசத்தைப் பருகி மேலும் பலம் பெற்று சகமாக இருந்தான்.

வாய்ச்சொல் வீரனாகாதே!

கொடியு கிராமத்துப் பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளை கோதண்டம் அவன் பாடணத்திற்குப் போய்ப் பாடித் தவிட்டு வந்ததில் தந்த தண்ணை விட்டுப் பால் அறிவாளி அந்த வட்டாத்தி கீழைய கிடையாது என்று கூறிப் பெருமை அடித்து வந்தான்.

கோதண்டம் கீவலை எதுவும் செய்யாமல் ஊர் சுற்றி வாய்ப் பதத்தில் போட்டு எல்லை வாயும் பேச விட்டால் அடக்க வந்தான் ஓர்தான் அவன் தனி சக்பாடி சீனார் ஊராக குளக்கலையில் உட்காந்த வா பவந்த கொண்டி தந்தான் அப்போது குபபுசாமியும் என்ற விவசாயி அவ்வழியே வாயை அவனைச் சீண்டிப் பார்க்க கோதண்டம் அவனைத் தன்னருகே அழைத்தான்.

குபபுசாமியும் "என்ன சமாசாரம்? இந்த உன் கோவடியில் என்னென்ன இடக்கறாய்?" என்ற கேட்டான்

கோதண்டமும் "ஒன்றாவலை ஓர் சாதாரணக் கோவடிக் குளக்கலையில் தெரிகிறதா என்று பார்க்க தான் ஒரு பெரிய கலையைத் தூக்கித் தண்ணீரில் போட்டால் அது என்ன அழிந்த கீழே போய் வந்ததா?" என்று கேட்டான்.

குபபுசாமியும் "கல சீர்தீர் அல்லது பெரிதோ எப்படி இரகதாலும் அதைத் தண்ணீரில் போட்டால் அது அழிந்த கீழே போய் வந்தா" என்னென்றால் கலக்குத் தந்தது 'தெரியாது' என்றான் அலட்சியமாக கோதண்டம் "நீ சொன்னது அப்ப" என்னோ குபபுசாமியும் "கல செல்வது சரியே ஓர் பார்க்கல் அளவுள்ள மண்ணைத் தூக்கித் தண்ணீரில் போட்டால் அது கீழே அழிந்த கீழே போய் வந்தா" என்ற கேட்டான். "கோதண்டமும் "போகாதே" என்னென்றால் அந்தத் தந்த தெரியும்"

என்றான்.

அப்போது குப்புசாமி சிரித்து "நான் சொன்னதை இப்போது ஸ்டாபுக் கொண்டு விட்டாய் மன்கு குத்திக் கெதியாய் அகனாவு அது நீயில் பட்டியல் போகாத கலெக்டர் நீய்த் தபையாத அதனால் அது நீயில் அபகர்க நீயே போய விடும தெரிந்ததா?" என்றான்.

கோதண்டம் திக்குமுக்காடிப் போனான் நிறகு அவன தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு "நீ சொல்வதும காரணம் சரியில்ல இயற்கை நூல் களைப் படித்துக் ஆக்கிரமித்த சின் கொள்கை நியூடின் சித்தாந்தம் என்பதெல்லாம் கெதியாய் ஒன்று மிகப்பது பற்றியது மற்றது புவி சாஸ்திர தன்மை பற்றியது இதெல் லாம் படிக்காத உனக்கு என்ன கெதியாய் போகிறது?" என்றான் ஏளனமாக.

குப்புசாமியோ "நானோ வயலில் உழைப்பவன் உன் மாதிரி வெட்டிப் போசு போசித் திரிப்பவன் அவ்ல

எனக்கு நீயில் கல்லைப் போட்டால் அம்மூன்று கிழே போய விடும் என்றம் மனை நீயில் விட்டால் அது அம்மூட் மல் நீய்திக் கொண்டு நுகும் என்கிற அளவுக்கு அறிவு இருக்கிறது அது போதும் உன் போன்ற கவலை வெட்டி இல்லாதவர்கள தாம் அந்தக் கொள்கை, இந்த சித்தாந்தம் என்ற கூறி இல்லாததை இப்போது போட வும இரப்பதை இல்லாதது போட வும கூறி வாய் வார்த்தைகளால் நீயுரிக்கப் பார்ப்பார்கள் இப்படி வெட்டியாக வேலை செய்யாமல் இருக்கச் செய்யும் உன் படிப்பு எனக்கு வேண்டாம்" என்றவாறே அங்கிதந்த சென்ற விட்டான்.

கோதண்டத்திற்கு குப்புசாமி கூறியது நன்கு உறைததது அப்போது முதல் வெட்டிப் போச்சு போகவதை விட்டுத் தனக்குள்ள நிலங்களில் விவசாயம் செய்வதில் கோதண்டம் முடைந்து விட்டான் இப்போது அவனைச் சுற்றி 'ஜால்ரா' போடும் பத்து பேர் இல்லைதான்.

மாயப் பெட்டி

ரங்கன் இளைஞன் மிகவும் நல்ல வன் பணக்கார வீட்டுப் பையன் சிறுவயதில் தானைய இடிந்துவிட்ட அவனை அவனது தந்தைதான் செல்லமாக வளர்த்து வந்தார் தான் மறமணம் செய்து கொண்டால் ரங்கன் மாற்றாந்தாய்க் கொடுமைக்கு ஆளாவானோ என அஞ்சி அவர் மறமணம் செய்து கொள்ளவில்லை.

ரங்கனின் நல்ல குணத்தைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு ஊரார் அவனை ஏமாற்றுவாயினர் ரங்கனோ யார் எதைச் சொன்னாலும் நம்பி உதவு வான் இப்படியே அவன் ஏமாந்த பிசாண்கிரியாக இருந்து வந்தான்.

ஒருநாள் ஒரு சாது ரங்கனைப் பார்க்கு அவனை வெகுவாகப் புகழ்ந தார் அப்போது ரங்கனின் தந்தை அந்தக் இடந்தான் அவரது முகம் வாட்டமுற்றதைக் கண்ட அந்த சாது ரங்கனை வெளியே அனுப்பிவிட்டு

அவனது தந்தையிடம் "உன் பகன் நல்லவனை நீ ஏன் கவலைப்பாடு கிறாய்?" என்று கேட்டார்.

ரங்கனின் தந்தையும் "என் பகன் நல்லவனை ஆனால் ஒரு அப்பாவி அதனால் அவனை எல்லோரும் ஏமாற்றுகிறார்கள் நான் இறந்த பிறகு அவன் கதி என்னவாகுமோ என்றே பயப்படுகிறேன் அவன் இப் படி ஒரேயடியாக எல்லோரையும் நம்பிவிடக் கூடாது என்று எடுத்தச் சொல்லியும் வருகிறேன். ஆனால் அவன் காதில் ஏறவில்லை இப் போது நீங்கள் வேறு அவனைப் புகழ்ந்து விட்டதால் இனி என் பேச்சைக் கேட்பானா என்ன?" என் றார்.

சாதுவும் "கவலைப்படாதே உன் கில் உன் மகனைப் போலக் கிடைத் தல் அரிது இப்படிப்பட்டவர்களை மாற்ற முயல்வதே தவறு உன்

அவ்வாறு செய்து கொண்டு இருப்பது உண்மையானது. அப்படி உண்மையானது அப்படி நடந்தது விடுதி” என்றார்.

அங்குள்ள தந்தை சற்று யோசிக்கவே சாதுவர “இப்போது நான் தீவிர யாத்திரை போய்க் கொண்டிருக்கிறேன் நான் குடும்பக் குளச்சி லுள்ள என் ஆசிரியர் தந்தைக்கு நம்பி யாகிய பாடங்களையும் அதுண்டி ம் உண்மையானது நான் வந்த பிறகு என் ஆசிரியர் தந்தை அருட்படி” என்று சொல்லி விட்டு அங்குள்ள அன்புத்த சில உபதேசங்கள் செய்தார்.

அவர் அவ்வாறு “இப்போது” தந்தைவர்கள் தந்தை உதவி வேண்டாம் கொடவாசல்களுக்கு நீ உதவினால

அது உனக்கே கெடு தல்” என்றார் ரங்கனும் “நீங்கள் கூறுவது போல் நடக்கிறேன் ஆனால் கெட்டவர்களை எப்படி க் கண்டுபிடிப்பது?” என்று கேட்டான் சாது அவன் தலைமீது கையை வைத்து ஆசீர்வதித்த. “இன்று முதல் கெட்டதெல்லாம் உன்னை விட்டு தூரத்தில் இருக்கும் உன்னை யாரும் எமாற்ற மாட்டார்கள் என் ஆசிரியரும் உன்னை இரண்டு ஆண்டுகளுக்குக் காக்கும். அதற்குப் பின் என் ஆசிரியர் தந்தை வா அப் பிடித்து கெட்டதை எப்படி க் காண்பது என்பதைக் கற்றுத் தருகிறேன்” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்.

அதற்குப் பின் யாத்திரை நடக்கவும் வந்த எதையும் கேட்கவில்லை இது பற்றி நடக்கக் கூடியவாறு போது அப்போது தந்தை “இது அந்த சாது வீண் சக்தி கெட்டவர்களை உண்ணி ம் நடந்து அப்படி நடந்து கதையுள்ளது” என்றார்.

இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்தன அங்குள்ள தந்தையுடைய தந்தை அங்கு கிடந்தார் அவர் அங்குள்ள அன்புத்த “இனிமேல் நான் அதை நடக்க இடக்கூடாது இதை வந்த பூர்ப்படியியல் வராமல் உன் பெரிய இந்த வீணையை யாது கொடுத்தாலும் பணத்தை வராமல் சாணை வீட்டை அவர் அங்கு க்குடைய பணத்துடன் நீ தான் தான் குளத்துக்குப் போய் சாதுவின் ஆசிரியரின் போய் இரந்து அவர்

செல்கிறபடி நட அங்கு போய்ச்
சேரும் வடையாரையும் நம்பாதே”
என்றார்.

இதற்கு ஒரு வாரத்திற்குப் பின்
ரங்கனின் தந்தை இறந்து போனார்.
ரங்கனும் வந்த உறவினர்களிடம்
தன் தந்தை கூறியதைச் சொன்னான்
ஒரு பணக்காரன் உடனே முப்பது
யிராய் வராகன்களை ரங்கனிடம்
கொடுத்த வீட்டை வாங்கிக் கொண்
டான்.

அப்போது ரங்கனின் நண்பன்
பசுபதி என்பவன் வந்து “ரங்கா நீ
இவ்வளவு பணத்தையும் மூடா.
கட்டி எடுத்துப் போனால் திருடர்
களங்கு பயப்பட வேண்டும் எனக்
குத தெரிந்த ஒரு வியாபாரியிடம்
முப்பதுயிராய் வராகன் மதிப்புள்ள
ஒரு வாய்ப்பு உள்ளது. அதை நீ வாங்
கிக் கொள். பயமில்லாமல் மடியில்
கட்டி எடுத்துக் கொண்டு எங்கு
வேண்டுமானாலும் செல்லலாம்” என்
றான்.

பசுபதி கூறிய நகை வியாபாரி
நாகய்யனிடம் அப்படி ஒரு வைரம்
உண்மையில் இருக்கத்தான் இருந்
தது ஆனால் ஒரு போலி வைரத்தை
ரங்கனின் தலையில் கட்டி அவனிட
முள்ள பணத்தைப் பறித்துக் கொள்
ளவே அவன் பசுபதியை ரங்கனிடம்
அனுப்பினான் ஆனால் நாகய்யனும்
பசுபதியும் ரகசியமாகப் பேசியதை
நகை வியாபாரியின் மகள் நளினி
கேட்டு விட்டாள்.

நளினி ரங்கனை மிகவும் விரும்பி
னாள். அவனை மணக்கவும் அவள்
எண்ணினாள். ஆனால் தந்தை
அதற்கு இசைய மாட்டார் என்பது
அவளுக்குத் தெரியும் ரங்கன் பணத்
தோடு வைரத்தை வாங்க நாகய்யன்
வீட்டிற்கு வந்தான் நாகய்யனும்
பணத்தை வாங்கி நளினியிடம்
கொடுத்து, இரும்புப் பெட்டியில்
வைக்கச் சொன்னான்.

நளினி இரும்புப் பெட்டியிலிருந்து
வைரங்களில் முப்பதை எடுத்துள்ள.
அவை ஒவ்வொன்றும் ஆயிரம் வரா
கன் மதிப்புள்ளவை. அவற்றை ஒரு
பையில் போட்டு ஒரு கடிதம் எழுதி
அதையும் அதில் வைத்து ரகசியமாக
ரங்கனிடம் கொடுத்தாள். நாகய்யன்

மன மனைவியிடம் "அந்த முப்பது யிர வராகன் பெறும் வைரம் என் பொடியில் உள்ளது எடுத்த வா" என்றான்.

பெட்டியிலுள்ளது போலி வைரம் என நாகய்யன் மனைவிக்குத் தெரியும். அசல் வைரம் உள்ள இடமும் அவளுக்குத் தெரியும். அதனால் மங்களை மொறச்சுடாது என் எண்ணி அவள் போலி வைரத்தை எடுத்து அசல் வைரம் உள்ள இடத்தில் வைத்துவிட்டு அசல் வைரத்தை எடுத்து வந்து மங்கலிடம் கொடுத்தாள்.

நளினி எதோ சாப்பாட்டு மூட்டை கொடுத்து நக்கறாளா என் எண்ணி மங்களை அழைத்துவரவே தளத்தறதுப் போபா வாயில் மிடுகு சாப்பிட்டுக்

கொள்ளாள் என்ற எண்ணை என் அவன் நாகய்யன் மனைவி கொடுத்த வைரத்தையும் நளினி கொடுத்த முட்டையையும் எடுத்துக் கொண்டு தன் வீட்டை அடைந்தான்.

நளினி என்ன சாதம் கட்டிக் கொடுத்த நக்கிறாள் என்ற பார்க்க. அவள் கொடுத்த பையை மங்களை பிரித்தான் அதில் முப்பது வைரசு கற்களும் ஒரு கடிதமும் இருந்தது கண்டு அவன் ஆச்சரியப்பட்டான் கடிதத்தை எடுத்தப் படித்தான் அதில் "என் தந்தை போலி வைரம் கொடுத்தது மங்களை மொறறியுள்ளார் நான் இதில் முப்பதுயிரம் வராகன் மதிப்புள்ள முப்பது வைரசு கற்களை வைத்துள்ளேன் மங்களுக்கு நஷ்டமில்லை நீங்கள் ஆசிரி

மத்திலிருந்து திரும்பி வரும் வரை உங்களுக்காகக் காத்திருப்பேன் இப்படிக்கு நளினி" என எழுதப்பட்டிருந்தது.

ரங்கன் ஒரு பெட்டியில் தன் சாமான்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு தாமதமாக குள ஆசிரமத்திற்குக் கொண்டுவர வந்தார். ஒரு பயணியோடு போந்து சென்றான் அந்தப் பயணி தோசக்காரன். அதை அறியாமல் தண்ணைப் பருகிய விவரங்களை எல்லாம் ரங்கன் அவன் மூலம் கூறிவிட்டான். இரவரும் ஒரு மாதத்திற்கு தங்கினார்.

ரங்கன் தான் படுத்த தூங்கப் போவதாகவும் தன் பெட்டியை பத்திரமாகப் பாதுகாக்கக் கொளும்படியும் அப்பயணியிடம் கூறிவிட்டுக்

கண்ணயர்ந்தான். அவன் தூங்கி எழுந்து பார்த்தபோது பயணியும் இருக்கவில்லை. அவனது பெட்டியும் காணவில்லை. அதைப் பயணி தன்னை ஏமாற்றி விட்டான் என ரங்கன் அறிந்த தன்னிடம் இருந்ததெல்லாம் பையர்களை விவரித்தனான். பிறகு எழுந்து அவன் தாமதமாகக் குளம் தோக்கச் சென்றான்.

ரங்கனின் பெட்டியை திருடிச் சென்ற பயணி கொஞ்ச தூரம் போய் பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தான். அதில் நல்ல பாய் ஒன்றும் கருண்டு இருந்தது. அவன் சட்டென பெட்டியை மூடி எடுத்துச் செண்டு அவன் தனக்கு தெரிந்த ஒரு பாய் பெட்டியிடம் சென்றான். பாய்மீட்டியும் பயணி சொன்னதைக் கேட்டு

"இந்தக் காலம் பாரம்பரிய காலத்தில் நாகமணி இருக்கும் அதை எடுத்துக் கொண்டு போனான் பயணி போனதும் பாரம்பாட்டி தான் மறைத்து வைத்த பெட்டியை எடுத்துத் திறந்தான் அதில் பாம்பிறகு பதிலாக ஏதோ ஓலைச் சுவடி கள் இருப்பது கண்டு திகைத்துப் போனான் அனாலும் சமாளித்துக் கொண்டு அந்த ஓலைச் சுவடிகளில் என்ன எழுதி இருக்கிறது எனக் கண்டறிய அவன் அந்த பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு தனக்குத் தெரிந்த ஒரு பண்டிதரின் வீட்டை அடைந்தான்.

அவன் தான் நாகபூஜை செய்து இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு நாகமணியை எடுத்துப் பயணிக்கு கொடுப்பதாகக் கூறி அனுப்பினான். அதன்பின் அந்தப் பண்டிதர் ஒரு பெட்டியை அந்தப் பாம்பாட்டி செய்த அதில் ஒரு செத்த பாம்பைப் போட்டான் இரண்டு நாட்கள் கழிந்ததும் பயணி வரவே அவன் அப்பெட்டியைக் கொடுத்து "நீ இப்பெட்டியை

உன் வீட்டிற்கு எடுத்துப் போய் திறந்தால் அதில் செத்த பாம்பும் நாகமணியும் இருக்கும் என நாக தேவதை கூறியது. நான் இதைத் திறந்து பார்க்கக் கூடாதாம்" என்றான்.

பயணியும் பாம்பாட்டிக்கு பூஜை செலவுக்காகப் பத்து வராகன்களைக் கொடுத்து விட்டு பெட்டியை வாங்கிக் கொண்டு போனான் பயணி போனதும் பாரம்பாட்டி தான் மறைத்து வைத்த பெட்டியை எடுத்துத் திறந்தான் அதில் பாம்பிறகு பதிலாக ஏதோ ஓலைச் சுவடிகள் இருப்பது கண்டு திகைத்துப் போனான் அனாலும் சமாளித்துக் கொண்டு அந்த ஓலைச் சுவடிகளில் என்ன எழுதி இருக்கிறது எனக் கண்டறிய அவன் அந்த பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு தனக்குத் தெரிந்த ஒரு பண்டிதரின் வீட்டை அடைந்தான்.

பண்டிதர் பெட்டியைத் திறந்து ஓலைச் சுவடிகளைப் படித்து விட்டு அது ஒரு அற்புதமாக காவியம் எனத் தெரிந்து கொண்டார் அதை மன்னனுக்குச் சமர்ப்பித்தால் தனக்கு நிறையப் பணம் கிடைக்கும் என அவர் நினைத்தார் எனவே பாரம்பாட்டியிடம் அவர் "இதில் யாரோ எழுத்துக்களை எழுதிப் பழகி இருக்கிறான் ஒவ்வொரு ஓலையிலும் அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ என்று தான் இருக்கிறது," என்று கூறி "எனக்கு இந்தப் பெட்டி

பிடித்து போயிற்று இதை எனக்குக் கொடுத்துவிட்டு இருபது வராகன் கள் வாங்கிக் கொள்" என்றார் பாம்பாட்டியும் சமடத்திக்கு இந் பது வராகன்களை வாங்கிக் கொண்டு பெட்டியையும் ஓலைச் சுவடியையும் அவருக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போனான்.

அவன் போனது ம்பண்டி தர் பெட்டியை எடுத்தக் கொண்டு தலைநகருக்குப் போய் ஒரு சத்திரத்தில் தங்கினார் அன்றிரவு அவர் அயாந்து தூங்குமபோது ஒரு திருடன் அப்பெட்டியைத் திருடிக் கொண்டு போய் அதனைத் திறந்து பார்த்தான் அதில் தங்க நாணயங்கள் இருப்பது, போல அவனுக்குத் தென்பட்டது அதை மூடி எடுத்தக் கொண்டு போன போது அவன் அரசாங்கக் காவல் வீரர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டான்.

காவல் வீரர்கள் அப்பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தபோது அதில் தண்டிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதத்தலை இருக்கக் கண்டனர். அது அரசகுமாரன் தலை போலிருக்கவே அவர்கள் அத் திருடனை இழைத்துக் கொண்டு பெட்டியுடன் அரண்மனை அந்தப்புரத்திற்குச் சென்றார்கள்.

இதற்குள் ரங்கன் தாமரைக்குள் ஆசிராமத்தை அடைந்து விட்டான் அங்கு அவன் கண்ட சாது பூன் போலிலொமல் இளைத்தத் துநம்பாகப் போய் விட்டதைக் கண்டான்

அவரும் "சரியான சமயத்தில் வந்தாய். இளவரசனை நோயிலிருந்து விடுவிக்க நாகமணியும் அதற்கான மந்திர ஓலையும் என்னிடம் உள்ளது. நீ அவற்றை எடுத்துப் போய் உபயோகித்து பாதி நாட்டை அடையலாம் வா என்னுடன்" என்று கூறி அவனை அழைத்துக் கொண்டு தலைநகருக்குச் சென்றார்.

மன்னன் சாதுவையும் ரங்கனையும் மரியாதையுடன் வரவேற்றான் சாது நாகமணியை இளவரசனின் தலையில் வைத்து ஓலையில் இருந்த மந்திரத்தை ஓசினார் அப்போது இளவரசனின் தலைவேறாகி மறைந்து. அவனது உடல் மட்டுமே இருந்தது. அதைக் கண்ட மன்னன் கோபம்

கொண்டு சாதுவை அடிக்க வரவே
அவரும் "பொது மண்ணா' அங்கை
பார்" என்றார். அப்போது காவல
வீரர்கள் திடீரென்று பெட்டியோடு
அழைத்து வந்தார்கள் பெட்டியைக்
கீழே வைத்து அவர்கள் திறக்கப்
போனபோது சாதுவுடன் இந்நத
ரங்கன் "அது என்ன பெட்டி" என்ற
கூறி அதை நோக்கி தன் பொருள்களை
எடுத்து வைத்தான். இதே சமயம்
அரசகூப்பன் தூங்கி எழுந்தவன்
போல எழுந்து உட்கார்ந்தான்.

அது கண்ணி மண்ணன் மகிழ்ந்து,
போனான் தான் கூறியபடி சாதுவுக்
கூப்பன் தான் அவன் அளித்
தான் சாது அதை தங்களுக்குக்
கொடுத்தான். அங்கை மண்ணன் ம
அதைப் பார்த்து "அரசனாக
இந்நத எண்குத் தகுதி இல்லை"
என்று பணிவுடன் கூறினான்.

மண்ணன் சாதுவைப் பார்க்கவே
அவரால் இவர்களுடைய இந்நதப் பெட்டி
நிறையத் தங்க நாணயங்களைக்
கொடுத்த பாதகாரியோடு இவனை

இவனது ஊருக்கு அனுப்பி வை"
என்றார் அப்போது, ரங்கன் சாது
விடம் "கவாயி! தாங்கள் எனக்கு
உலகை அறிய வைப்பதாகக் கூறினீ
களே. இப்போது எப்படி என் ஊருக்
குப் போவது? என்று கேட்டான்.

சாதுவும் "கவலைப்படாதே அஹு
பவ ஞானம் கற்றால் வராத, நல்ல
இயல்பு மிதமிஞ்சி விட்டால் அனுபவ
ஞானமும் பயன்படாது. இப்போது
உனக்கு ஏராளமான பணமும் அர
சின் பாதகாரியும் உள்ளது, உன்னை
மணக்க விரும்பும் நளினிக்கு அஹு
பவ ஞானம் உள்ளது அவளை நீ
மணந்து கொண்டு அவள் சொற்படி
நட உன்னைக் காப்பாற்ற என்
சகதி எல்லாம் தீராத விட்டது. அத
னால் நான் இளைத்துப் போய் விட்
தேன் இனி நீயே உன் காலின் நிறக்
வேண்டும்" என்றார்.

ரங்கனும் சாது கூறியபடியே
நடந்து நளினியை மணந்து கொண்டு
புத்திசாலித்தனமாக வாழ்ந்து வர
லானான்.

இயற்கை விநோதங்கள்

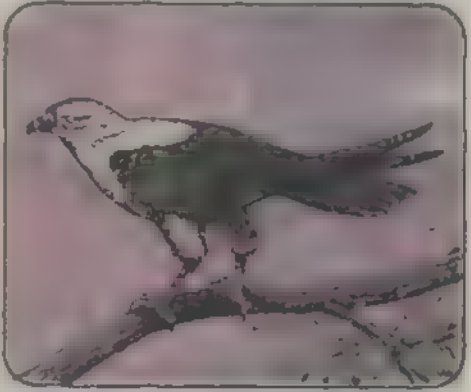
முதல் குரங்கு

10L காடெகர் தேரூர் என்ற இக்குரங்கை 1790ல் கண்டார்கள் சீனிய உருவில வர்வில் அடர்ந்த கோமம் கொண்டு பெரிய கண்களையுடையவராக உள்ளது கண்டு முதலில் இது அணில் என்று நினைத்து விட்டார்கள். ஆனால் இது ஒரு வகைக் குரங்கு இது தன் கைகளின் கூரண விரலால் மரப் பட்டைகளைக் கீறி அவற்றிலுள்ள பழக்களைத் தின்னிறது இது பழக்களைத் தண்ணீரில் நனைத்து உணவாகக் கொள்ளுததால் மிக அரிதாக உள்ளது.

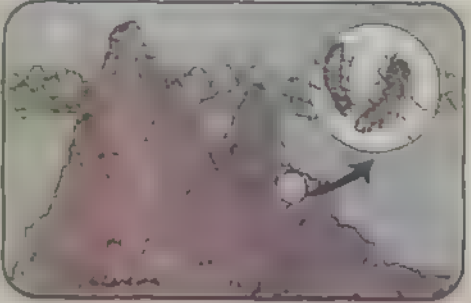
கழுக்குளின் பொறுமை!

அமெரிக்காவிலுள்ள 'எவர்க்லேட் கைட்' என்பாடம் குழாய்களுக்கு நத்தைகளை உணவாக நுகைகளை தம் ஒத்தகனிலிருந்து வெளியே வரமுடியாத இக்கழுக்குள்கள் சட்டெனப் பாய்ந்து அவற்றைத் தின்னின்றன வரைந்துள்ள இவற்றின் அலகு மிக உயர்வானது ஆனால் நகையையும் அதன் கூட்டிலிருந்து எடுக்கப் பயன்படாது. அதனால் தான் நத்தை வெளியே வரமுடவரை இது பொறுமையாகக் காத்தக் கொண்டிருக்கிறது.

கும்பல் கரையான்!

மரங்களையும் காத்துக்களையும் அரிக்கும், வெள்ளைக் கறையான கும்பல்களைப் பார்த்திருப்பீர்கள் இவற்றைப் பரிசோதித்திருப்பீர்கள் இவை ஏறமடி வகையல்ல என்பது தெரியும். பெரிய புற்குகளை உலகத்தம் இவை பூமிகுதள் வாழ்கின்றன என்பதை இறக்கக்கூடாது பற்றது போகின்றன இவை தமக்கு கூட்டாள்வகை சரத்தக் கொண்டு தம் இரப்பிடங்களை அமைத்துக் கொள்கின்றன இவை உலகங்களிலும் உள்ளன.

Say "Hello" to text books and friends
'Cause School days are here again
Have a great year and all the best
From Wobbit, Coon and the rest!

It's time to go back to school again. Time for text
books. Time for games. Time to meet old friends.
And make new ones. Time to start studying
again. Because there's so much to learn about
the world around you.

From all of us here at Chandamama, have a
great year in school. And remember to tell us
what you've learnt everyday, when you
come home from school !

H A N D A M A M A
O L L E C T I O N

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி :: பரிசு ரூ.100

இந்தப் போட்டியின் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் 1995 மார்ச்சு மாத இதழில் வெளியிடப்படும்

S.G. Seshagiri

Devidas Kasbekar

- * தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நாவலுக்கு வார்த்தைகளுள் இருக்கலாம். இரு தலைப்புகளுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும் * டி.சம்பர் 10-ம் தேதிக்குள் போட்டிக்குான தலைப்புகள் எம்க்கு வந்து சேர வேண்டும்.
- * எம்மிடம் வந்து சேர்ந்த தலைப்புகளில் நாம் சிறந்ததாகக் கருதும் தலைப்புகளுக்கு ரூ.100/- பரிசு. இது இரு தலைப்புகளுக்கும் சேர்ந்ததே. * தலைப்புகளை தபால் கார்டில் மட்டுமே எழுதி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

'அம்புலிமாமா, போட்டோ வாக்கியப் போட்டி' சென்னை - 600036

அக்டோபர் மாதப் போட்டி முடிவு

- முதலாவது போட்டோ : துடிக்கும் கரத்தில் தோன்றும் எதிர்காலம்
இரண்டாவது போட்டோ : துள்ளும் விரலில் தோன்றும் நிகழ்காலம்
பரிசு பெற்றவர் : திரு கே. ஜகந்நாதன், சேலம் - 15.

அம்புலிமாமா

இந்தியாவில் ஆண்டு சந்தா ரூ. 60-00

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

டீரால்டன் ஏஜென்சீஸ், சந்தாமா பிடிபுக், வடபழனி, சென்னை - 600 026

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., 188 N.S.K. Salai, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are the exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

வெகு தொலைவிலுள்ள உங்கள் உற்றார், உறவினர்களுக்கு நீங்கள்
அனிக்க நினைக்க வேண்டிய அரிய பரிசு

அம்புலிமாமா

அவர் விரும்பும் மொழியில் இந்தப் பத்திரிகையை நீங்கள்
அனியுங்கள்

அன்னாமி, வங்காளி, ஆங்கிலம், குஜராத்தி, ஹிந்தி, கன்னடம், மலையாளம்,
மராட்டி, ஒரியா, சமஸ்கிருதம், தமிழ் அல்லது தெலுங்கு
தாய் நாட்டில் இருப்பது போலவே இது அவரை வெளி நாட்டிலும்
உணரச் செய்யும்

சந்தாத் தொகை (ஆண்டிற்கு)

ஆஸ்திரேலியா, ஜப்பான், மலேசியா, ஸ்ரீலங்கா ஆகிய நாடுகளுக்கு
கடல் தபால் வாயிலாக ரூ. 117.00 விமானத்தபால் வாயிலாக ரூ. 264.00

பிரான்ஸ் சிங்கப்பூர், டி.கே, டி.எஸ்.ஏ, மேற்கு ஜெர்மனி, மற்றுமுள்ள
நாடுகளுக்கு

கடல் தபால் வாயிலாக ரூ. 123.00 விமானத்தபால் வாயிலாக ரூ. 264.00

பணத்தை நீங்கள் டிராப்டாகவோ மணியரட்டாகவோ சந்தாமாமா பப்ளிகேஷன்ஸ்
என எழுதி

சர்க்குலேஷன் மானேஜர், சந்தாமாமா பப்ளிகேஷன்ஸ், சந்தாமாமா பில்டிங்ஸ்,
வடபழனி, சென்னை-600 026, என்ற முகவரிக்கு அனுப்பவும்

இதை மிஞ்ச முடியுமா !

புதிய

PARLE
big chief

பழங்களின் சுவை கொண்ட டாஃபி
வாழைப்பழம் ♦ மேங்கோ ♦ ஆரஞ்சு

தீவிரம்
மிக சீஃப்

ஆக விரும்புகிறீர்கள் ?
அப்படியானால், உங்கள்
குடும்பத்தின் மிக சீஃப்
டாஃபினை 10

செழுந்தருள்களை எவ்வளவு
உடனே அறியுங்கள். இது சீஃப்
அவற்றின் தீவிரத்தை
விளக்கும் ஒரு புத்தகத்தைப்
பெறுங்கள்.

பெறுவது அல்லது பெற்றுக் கொள்ளு
தற்கு உங்கள் செவ்வாய்,
வாங்கு வரக்கூடிய வரிசை,
உங்கள் செவ்வாய் அல்லது
பி.பி. வரக்கூடிய செவ்வாய்
பெறுவதற்கு உங்கள்
செவ்வாய் 020 010